

GENERÁLNÍ PROJEKTANT: ATELIER "AURUM" s.r.o.			
ZPRACOVATEL ČÁSTI PROJEKTU: ATELIER "AURUM" s.r.o.			
HLAVNÍ INŽENÝR PROJEKTU	ZODPOVĚDNÝ PROJEKTANT	VYPRACOVAL	
Ing.arch. Ivana Petrů	Ing.arch. Ivana Petrů	Ing.arch. J.Půlpytlková	
INVESTOR	Enlino a.s., Konviktská 291/24, 110 00 Praha		ZAK. ČÍSLO 17/28
STAVBA	Obora pro záložní chov bílého jelena		DATUM 05.2020
OBJEKT	OPLOCENÍ		STUPEŇ PD DŮR
OBSAH	SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA		ČÁST B

B. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

B.1 Popis území stavby

a) charakteristika území a stavebního pozemku

Stavba se nachází v západní až jihozápadní části katastrálního území Litošice. Oplocení nijak nenavazuje na stávající zástavbu ani oplocené pozemky. Druhy oplocovaných pozemků jsou lesní pozemky, ostatní plochy a vodní plocha. Pozemek je svažitém jihozápadním směrem.

Zájmová lokalita se nachází na území Pardubického kraje (na hranici s krajem Středočeským), cca 9 km jihozápadně od Přelouče.

Z hlediska hydrogeologického náleží území obce k hlavnímu povodí řeky Labe. Nadmořská výška řešené části: 329 – 270 m n.m.

b) údaje o souladu stavby s územně plánovací dokumentací

Litošice mají schválený Územní plán Litošice.

Celá stavba leží mimo současně zastavěné a zastavitelné území obce a ani na n nenavazuje. Ze stávajících funkčních ploch jsou dotčeny plochy lesa a vodní plochy a toky.

c) informace o vydaných rozhodnutích o povolení výjimky z obecných požadavků na využívání území

Bez výjimek a úlev.

d) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů

V dokladové části (příloha E) jsou doložena stanoviska dotčených orgánů.

e) výčet a závěry průzkumů a rozborů

Byla provedena důkladná obhlídka řešené lokality.

Proveřena byla existence tras stávajících inženýrských sítí.

f) údaje o ochraně území podle jiných právních předpisů

Řešené území nepodléhá ochraně podle jiných právních předpisů.

g) poloha vzhledem k záplavovému území, poddolovanému území a pod.

Řešené území není dotčeno záplavovým územím. Rovněž se nejedná o poddolované území.

h) vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území

Stavba nebude mít vliv na okolní stavby a pozemky. Odtokové poměry se stavbou nemění.

i) požadavky na asanace, demolice, kácení dřevin

Součástí stavby nebudou asanace ani demolice. Kácení stromů není uvažováno. Uvažováno je pouze mycení keřového porostu, který bude v trase budoucího oplocení.

j) požadavky na maximální zábory zemědělského půdního fondu nebo pozemků určených k plnění funkce lesa (dočasné / trvalé)

B. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

Záměrem nejsou dotčeny zájmy chráněné orgánem ochrany zemědělského půdního fondu dle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění. Nejsou zastavovány žádné pozemky.

Pouze dojde k oplocení 22 lesních pozemků. Uvnitř obory se dále nachází 8 vyplocených lesních pozemků, na které budou mít jejich majitelé zajištěn přístup branami po lesních účelových cestách.

k) územně technické podmínky

Dopravní napojení bude ze stávající silnice III/3384 a ze sítě lesních a polních cest.

Napojení na technickou infrastrukturu není navrhováno.

l) věcné a časové vazby stavby, podmiňující, vyvolané, související investice

Za podmiňující investici lze pokládat přeložení zeleně značené turistické trasy jihozápadním směrem, mimo oplocované pozemky.

m) seznam pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba umísťuje

k.ú. Litošice:

p.č.: 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 506, 507, 508, 509, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 532, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 568, 569, 570, 571/1.

vyplocené pozemky uvnitř obory (2,23 ha):

k.ú. Litošice:

p.č. 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505

n) seznam pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých vznikne ochranné nebo bezpečnostní pásmo

Ochranné ani bezpečnostní pásmo výstavbou nevznikne.

B.2 Celkový popis stavby

B.2.1 Základní charakteristika stavby a jejího užívání

a) nová stavba nebo změna dokončené stavby

Navržená stavba je novostavbou.

b) účel užívání stavby

Zamýšlená stavba řeší kompletní oplocení pro chov bílého jelena.

Uvnitř obory se dále nachází 8 vyplocených pozemků, které nebudou součástí obory. Jejich majitelé budou mít zajištěn přístup ke svým pozemkům po lesních účelových cestách (stávajících nebo za tímto účelem budovaných) realizovanými branami. Konkrétní způsob bude dohodnut s majitelem, resp. provozovatelem obory.

Po vydání územního rozhodnutí bude zahájeno procesní řízení o uznání obory.

c) trvalá nebo dočasná stavba

Jedná se o stavbu trvalou.

d) info o rozhodnutích, výjimkách z OTP a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání staveb

O výjimky z OTP, bezbariérovosti apod. není třeba žádat.

e) zohlednění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů

Souhrnně popsáno viz. B.1, d)

f) údaje o ochraně stavby podle jiných právních předpisů
Stavba nesouvisí s kulturní ochranou.

g) navrhované parametry stavby

Délka oplocení	- 9305 m (vnější obvod obory) + 639 m (obvod vyplocených pozemků uvnitř obory)
Plocha oplocení	- 3127091 m ² (nezahrnuta plocha vyplocených pozemků uvnitř obory – 22362 m ²)
Výška oplocení	- 2,00 m
Počet vrat	- 9 ks (šířka 6,0 m)
Počet záskoků	- 3 ks
Počet křížení svodnic	- 3 ks
Počet přelízek	- dle potřeby

h) základní bilance stavby

Po dobu výstavby bude na staveništi dovážena voda cisternami, jako zdroj EE bude použito elektrocentrál.

Stavba nebude napojena na žádné inženýrské sítě.

Stavba bude po dokončení denně kontrolována a bude podléhat běžné údržbě.

i) základní předpoklady výstavby

Zahájení výstavby s ohledem na získání územního rozhodnutí lze předpokládat na podzim 2020. Stavba nebude členěna na etapy.

j) orientační náklady stavby

2.500.000,-- Kč

B.2.2 Celkové urbanistické a architektonické řešení

a) urbanismus – územní regulace, kompozice prostorového řešení

Není pro tento typ stavby řešeno.

b) architektonické řešení – kompozice tvarového řešení, materiálové a barevné řešení

Pro architektonické a výtvarné prvky zde není mnoho prostoru. Z materiálů bude použito ocelové pozinkované pletivo, dřevěné sloupky, dřevěné pobití a ráhno. V místech vjezdů budou osazena ocelová vrata se stejnou výplní jako plot.

B.2.3 Dispoziční a provozní řešení, technologie výroby

Není pro tento typ stavby řešeno. Základní trasování oplocení vychází z aktuální mapy katastru nemovitostí.

B.2.4 Bezbariérové užívání stavby

Není řešeno.

B.2.5 Bezpečnost při užívání stavby

Není pro tento typ řešeno.

B.2.6 Základní technický popis stavby

Z materiálů bude použito ocelové pozinkované pletivo s Ø drátu 2,8 až 4 mm pro chůzi bílých jelenů, s roztečí 150 mm. Délka oplocení je celkem 9944 m. Výška oplocení je 2,0 m nad terénem se zapuštěním pletiva do hloubky cca 0,20 m + zalomení 0,20 m směrem dovnitř budoucí obory (pletivo bude připevněno z vnitřku).

B. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

Nosnými prvky budou mimo vjezdová vrata (9×) dřevěné (akátové) sloupky celkové délky 2,70 m se vzájemnou maximální osovou vzdáleností 3,00 m. Spodní část vnitřní strany oplocení bude od výšky 0,20 m do 0,65 m nad terémem opatřena pobitím třemi řadami dřevěných půlkulánů, na vrchní část bude připevněno ráhno z půlkulánů.

V místech 8 navržených vjezdů do obory a 1 vjezdu do zaplacených pozemků uvnitř obory budou osazena vjezdová dvouramenná vrata jednotného typu. Šířka vrat 6,0 m, materiál pozinkovaná ocel. Spodní část vrat bude výškou půlkulánů korespondovat s pobitím. Vrata budou zavěšena (se zabezpečením proti vysazení) na zabetonovaných ocelových sloupcích. Vrata budou trvale uzamčena. Způsob přístupu na vyplacené pozemky uvnitř obory bude dohodnut s majitelem, resp. provozovatelem obory.

Z bezpečnostních i praktických důvodů bude povrch stávajících víceméně nezpevněných komunikací v místě vrat vyrovnan cca do hloubky 0,20m štěrkodrtí.

Oplocení bude na třech místech opatřeno tzv. záskoky. Propustnost oplocení obory pro větší živočichy (srnec a větší), bude zajištěna třemi záskoky o převýšení 150 cm. Tato výška je pro všechny druhy spárkaté zvěře včetně srnčí překonatelná.

Pro zajištění přístupu do obory mimo oborní brány budou vybraných místech umístěny přelízky, které umožní veřejnosti vstup do obory. Jedná se o přechod plotu na principu dvojitého žebříku, který je opatřen zábradlím. Schéma možného provedení viz. obrázky:

Na třech místech bude oplocení křížit bezejmenné svodnice s občasnými průtoky. Všechny svodnice jsou pozemkově neoddělené. Jedna svodnice nemá stanoveného správce, jedna je ve správě Povodí Labe a jedna ve správě Lesů ČR. Svodnice s uvedenými správci budou v místech křížení oplocením zatrubněny v délce 2,50 m. V místě třetího křížení (občasná svodnice) bude provedena prohrábka, vyrovnaní hrubým kamenivem (drenážní vrstva) a zához z lomového kamene fr. 80kg.

Kontrola funkčnosti a stavu oplocení bude prováděna každodenně.

B.2.7 Technická a technologická zařízení

Pro tento typ stavby není uvažováno s technickým ani technologickým zařízením.

B.2.8 Požárně bezpečnostní řešení

Posouzení technických podmínek požární ochrany:

- výpočet a posouzení odstupových vzdáleností a vymezení požárně nebezpečných prostorů
Návrhem řešení nevznikají požárně nebezpečné prostory.
- zajištění potřebného množství požární vody, popřípadě jiného hasiva
Stavba nevyžaduje zajištění požární vody ani jiného hasiva.

- c) předpokládané vybavení stavby vyhrazenými požárně bezpečnostními zařízeními včetně stanovení požadavků pro provedení stavby
Stavba nevyžaduje vybavení vyhrazenými požárně bezpečnostními zařízeními.
- d) zhodnocení přístupových komunikací a nástupních ploch pro požární techniku včetně možnosti provedení zásahu jednotek požární ochrany
Šířka navrhovaných vrat při stávajících komunikacích a silnici III/3384 je 6,0 m. Vrata budou trvale uzamčena. V případě nutnosti zásahu budou odstraněna.

B.2.9 Zásady hospodaření s energiemi

Neřeší se.

B.2.10 Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí Zásady řešení parametrů stavby a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí

Neřeší se.

B.2.11 Zásady ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí

Pronikání radonu z podloží, bludné proudy, seizmicita, hluk, protipovod. opatření
Vzhledem k charakteru stavby není řešeno.

B.3 Připojení na technickou infrastrukturu

Stavba nebude připojena na technickou infrastrukturu.

B.4 Dopravní řešení

Není navrhováno.

B.5 Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav

Řešení vegetace není předmětem této PD. Terénní úpravy jsou uvažovány v minimálním měřítku. Bude se jednat o vyrovnání stávajících komunikací v místě navržených vjezdových vrat a dorovnání terénu v místech křížení bezejmenných svodnic.

B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana

Při provádění prací a manipulací s materiálem je nutno respektovat předpisy zákona 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění zákona č. 123/1998 Sb. dále předpisy vyhlášky 381 Ministerstva životního prostředí z r. 2001. Zákon 86/2002, o ochraně ovzduší, který se ruší zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1994 Sb. (úplné znění zákon č. 211/1994 Sb.), ve znění zákona č. 71/2000 Sb. Péče o vody je ošetřena zákonem č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 23/1992 Sb. (úplné znění zákona 458/1992 Sb.), ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 240/2000 Sb.

Pro zajištění minimalizace negativních vlivů v průběhu stavby na životní prostředí je třeba provést následující opatření :

- staveniště bude zabezpečeno v rozsahu technických požadavků na výstavbu dle Vyhl. č. 83/1976 Sb. ve znění Vyhl. č. 45/1979 Sb. a Vyhl. č. 376/1992 Sb.

B. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

- průběh prací na stavbě bude organizován tak, aby byly maximálně potlačeny případné negativní vlivy na okolí (prašnost, hlučnost)
- při realizaci stavby je nutno respektovat předpisy na ochranu vod, ovzduší a bezpečnosti práce
- bude zajištěna očista vozidel před výjezdem na veřejné komunikace.

Manipulace a nakládání s odpadem bude v souladu s předpisy zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 154/2010 Sb. a Vyhl. MŽP č. 383/2001 Sb. Odpady recyklovatelné budou odvezeny k recyklaci, spalitelné do spalovny a nespalitelné na povolenou skládku.

Kategorie vznikajících odpadů

Během realizace stavby a následně během provozu mohou vznikat následující odpady (zatřídění dle Vyhl. č. 381/2001 Sb. v platném znění):

Kód	Název	Kategorie
STAVEBNÍ A DEMOLIČNÍ ODPADY		
17 01 01	beton	○
17 02 01	dřevo	○
17 02 03	plasty	○
17 04 05	železo a ocel	○
17 05 04	zemina a kamení	○

Množství výše zmíněných odpadů bude upřesněno v průběhu výstavby.

Stavba nebude mít vliv na chráněná území Natura 2000.
Dokumentace nepodléhá zjišťovacímu řízení ani EIA.

Navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů.

Výstavbou nevzniknou žádná nová ochranná ani bezpečnostní pásma

B.7 Ochrana obyvatelstva

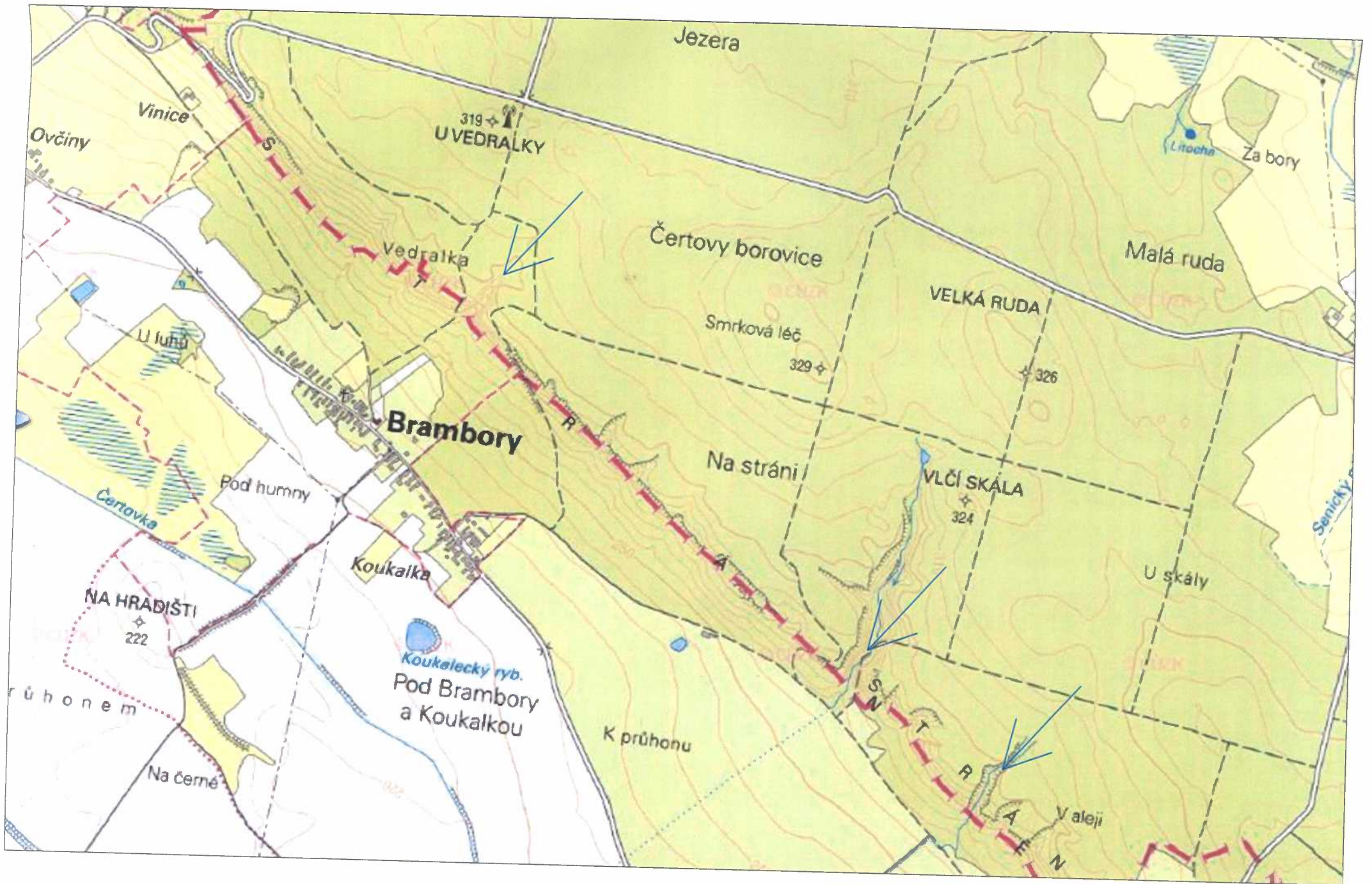
Neřeší se.

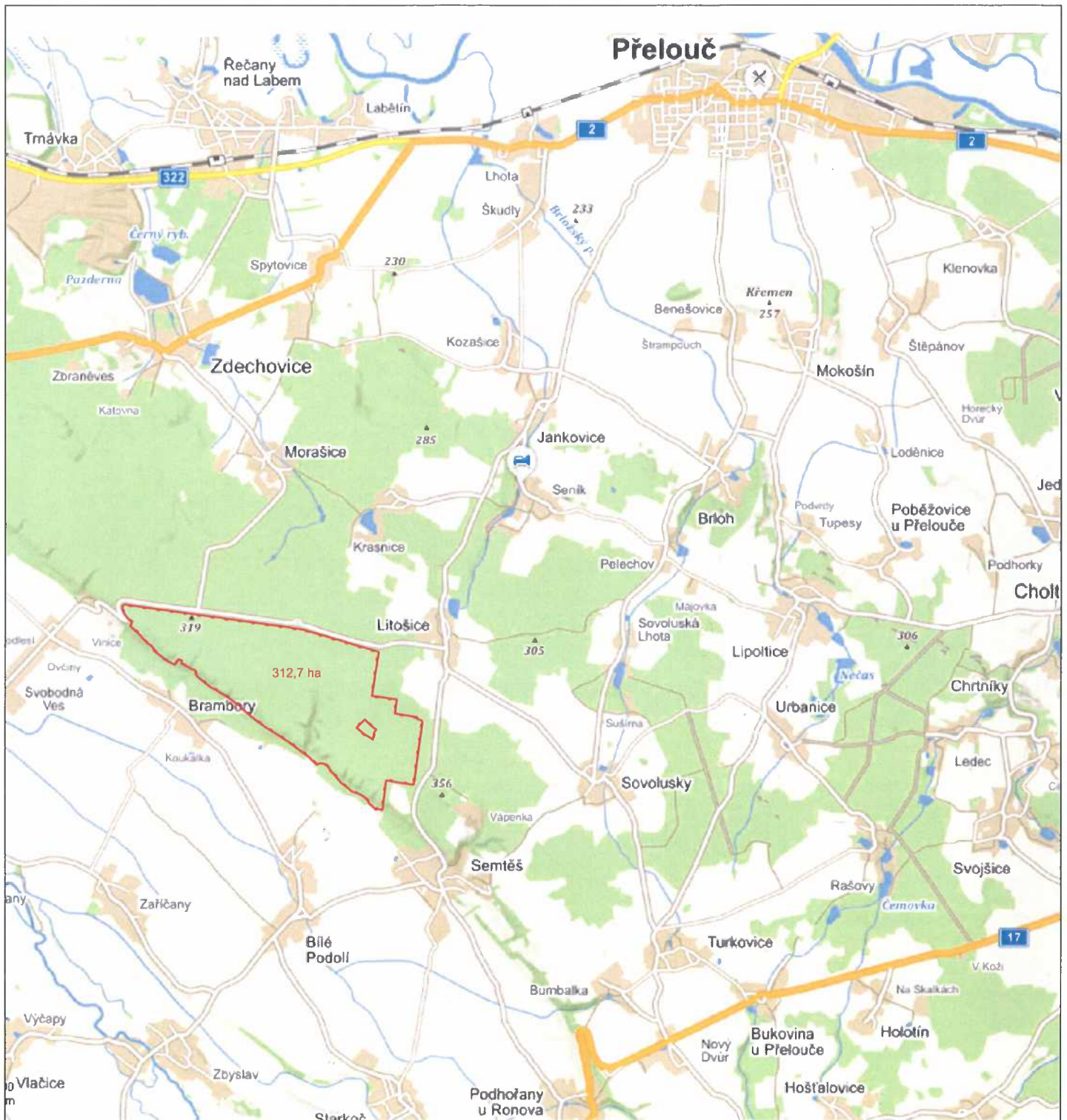
B.8 Zásady organizace výstavby

- napojení staveniště na stávající dopravní a technickou infrastrukturu
Příjezd na stavbu bude možný po silnici III/3384 a po síti stávajících lesních a polních cest.
Napojení staveniště na technickou infrastrukturu se nenavrhuje.
- ochrana okolí staveniště a požadavky na související asanace, demolice, kácení dřevin
Staveniště nebude zřizováno. V průběhu stavby nesmí docházet ke znečišťování vozovek event. bude silnice uvedena do původního stavu.
- maximální zábory pro staveniště (dočasné / trvalé)
Staveniště nebude zřizováno.
- požadavky na bezbariérové obchozí trasy
Neřeší se.

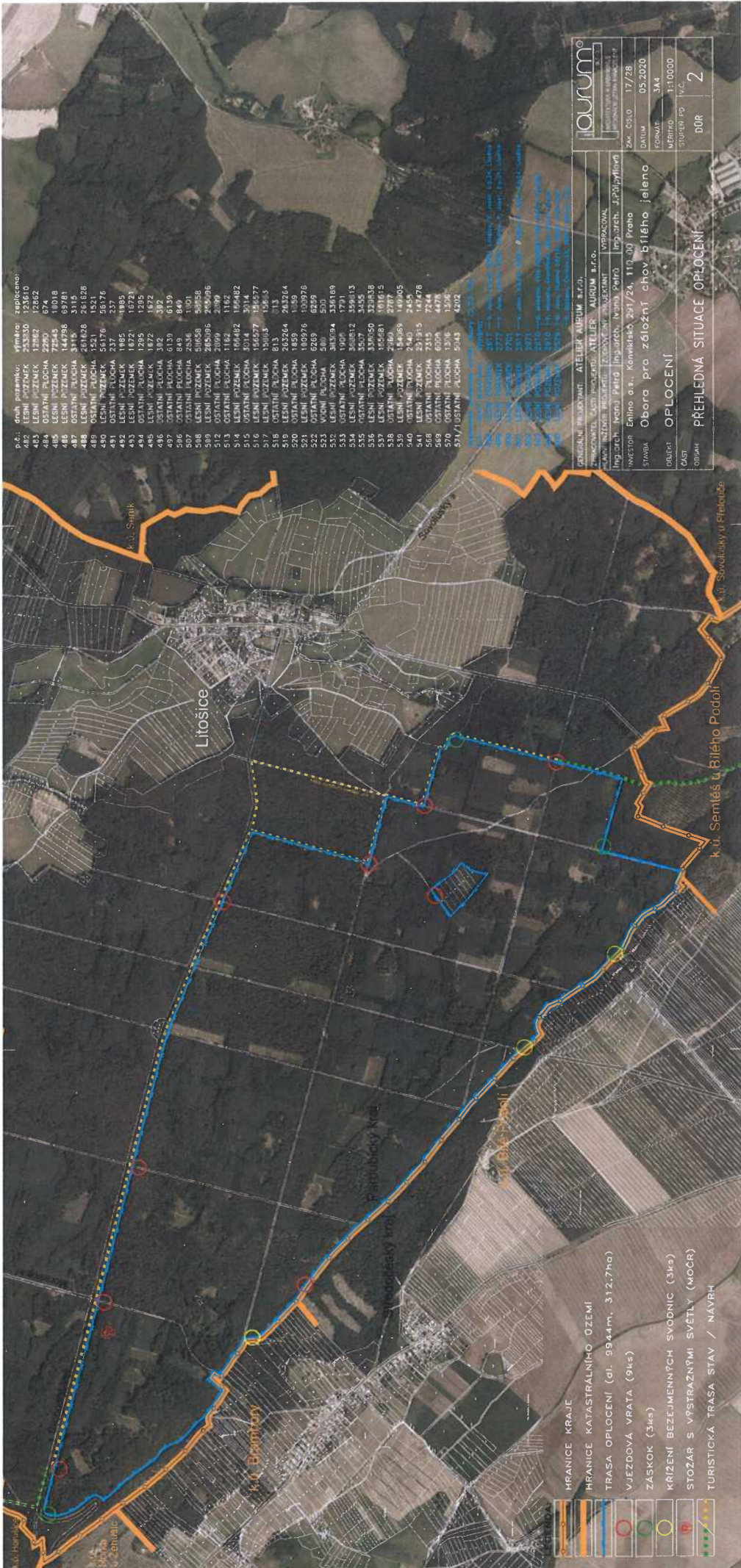
- e) bilance zemních prací, požadavky na přísun nebo deponie zemin
Deponie zemin nebudou zřizovány.

Ing. arch. Ivana Petrá – květen 20

GENERÁLNÍ PROJEKTANT: ATELIER AURUM s.r.o.			 S.T.O. ARCHITEKTURA a URBANISMUS REGIONÁLNÍ ÚZEMNÍ MANAGEMENT
ZPRACOVATEL ČÁSTI PROJEKTU: ATELIER AURUM s.r.o.			
HLAVNÍ INŽENÝR PROJEKTU	ZODPOVĚDNÝ PROJEKTANT	VYPRACOVAL	
Ing.arch. Ivana Petrů	Ing.arch. Ivana Petrů	Ing.arch. J. Pálpytlová	
INVESTOR	Enlino a.s., Konviktská 291/24, 110 00 Praha		ZAK. ČÍSLO 17/28
STAVBA	Obora pro záložní chov bílého jelena		DATUM 05.2020
OBJEKT	OPLOCENÍ		FORMÁT A4
ČÁST			MĚŘITKO volně
OBSAH	SITUACE ŠIRŠÍCH VAZEB		STUPEŇ PD V.Č. DŮR 1.

p.č.: druh pozemku: výměra: epločeno:

482	LESNÍ POZEMEK	23330	123610
483	LESNÍ POZEMEK	1162	5742
484	OSTATNÍ PLOCHA	2282	6742
485	LESNÍ POZEMEK	72545	10018
486	LESNÍ POZEMEK	14498	89781
487	OSTATNÍ PLOCHA	3119	3115
488	LESNÍ POZEMEK	15126	25126
489	LESNÍ POZEMEK	56176	86176
490	LESNÍ POZEMEK	237	237
491	OSTATNÍ PLOCHA	1885	1885
492	LESNÍ POZEMEK	1872	1872
493	LESNÍ POZEMEK	1872	1872
494	LESNÍ POZEMEK	1872	1872
495	LESNÍ POZEMEK	1872	1872
496	OSTATNÍ PLOCHA	392	392
497	OSTATNÍ PLOCHA	6139	6139
498	OSTATNÍ PLOCHA	849	849
499	OSTATNÍ PLOCHA	5958	5958
500	OSTATNÍ PLOCHA	28598	28598
501	LESNÍ POZEMEK	28598	28598
502	OSTATNÍ PLOCHA	2899	2899
503	OSTATNÍ PLOCHA	1162	1162
504	LESNÍ POZEMEK	169482	169482
505	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
506	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
507	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
508	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
509	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
510	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
511	LESNÍ POZEMEK	156577	156577
512	OSTATNÍ PLOCHA	813	813
513	LESNÍ POZEMEK	263264	263264
514	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
515	LESNÍ POZEMEK	82876	82876
516	OSTATNÍ PLOCHA	589	589
517	LESNÍ POZEMEK	589	589
518	OSTATNÍ PLOCHA	38094	38094
519	LESNÍ POZEMEK	1905	1905
520	OSTATNÍ PLOCHA	1572	1572
521	LESNÍ POZEMEK	33950	33950
522	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
523	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
524	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
525	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
526	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
527	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
528	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
529	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
530	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
531	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
532	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
533	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
534	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
535	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
536	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
537	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
538	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
539	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
540	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
541	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
542	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
543	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
544	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
545	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
546	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
547	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
548	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
549	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
550	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
551	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
552	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
553	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
554	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
555	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
556	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
557	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
558	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
559	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
560	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
561	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
562	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
563	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
564	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
565	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
566	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
567	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
568	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
569	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
570	LESNÍ POZEMEK	1899	1899
571	LESNÍ POZEMEK	1899	1899

- HRANICE KRAJE
- HRANICE KATASTRÁLNÍHO OZEMÍ
- TRASA OPLOČENÍ (dl. 9944m, 312,7ha)
- VJEZDOVÁ VRATA (9ks)
- ZÁSKOK (3ks)
- KRÍZENÍ BEZPEČENNÝCH SVOBNIC (3ks)
- STOŽAR S VĚSTRAŽNÍMI SVĚTLY (MOČR)
- TURISTICKÁ TRASA STAV / NÁVRH

ATELIER AURUM s.r.o.
 PRÁVNICKÁ FIRMÁ
 IČO: 252 23 12 12
 Sídlo: Praha 1, Křižovatka, 110 00
 Ing. arch. Miroslav Pátr, Ing. arch. Ivana Pátr, Ing. arch. Jiří Pátr

INVESTOR: Eliška st., Kowitzská 291/24, 110 00 Praha
 STAVBA: Obora pro záložní chov bílého jelena

OPLOČENÍ
 ZÁST
 ODBAV: PŘEHLEDNÁ SITUACE OPLOČENÍ

Číslo: 17/28
 Datum: 05.2020
 Formát: A4
 Měřítko: 1:10000
 Stupeň PD: IV.C
 Důr: 2

**Státní
veterinární
správa**

**Krajská veterinární správa
Státní veterinární správy
pro Pardubický kraj**

Husova 1747, Pardubice, 530 03
T: +420 466 768 670
Elektronická adresa podatelny: epodatelna.kvse@svscr.cz
ID datové schránky: qxc8ch2

svspes7a31b329

Váš dopis č. j.:
ze dne: 27. 5. 2020

Naše č. j.: SVS/2020/072679-E
Vyřizuje: MVDr. Jaroslava Sobková
Telefon: +420 461 615 741

JUDr. Jiří Sehnal
Politických vězňů 27
280 02 Kolín

V Pardubicích dne 25.06.2020

Vyjádření správního orgánu k navrhovaným podmínkám chovu

Vážený pane,

Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Pardubický kraj (dále „správní orgán“) obdržela dne 3. 6. 2020 žádost firmy ENLINO a.s., se sídlem Ve dvoře 20, Žehušice, IČO 24752011, podanou na základě plné moci JUDr. Jiřím Sehnalem, Politických vězňů 27, 280 02 Kolín, o vyjádření veterinárního orgánu k navrhovaným podmínkám chovu pro záměr vybudovat oboru pro záložní chov bílého jelena na pozemcích žadatele v katastrálním území Litošice. K žádosti byla předložena Studie proveditelnosti Obora pro záložní chov bílého jelena; Projekt chovu a výstavby potřebných zařízení, zpracovaná Ing. Františkem Havránkem CSc., RNDr. Václavem Buriánkem a Ing. Josefem Balkem z Institutu ekologie a chovu zvířete, s. r. o. v roce 2020, dále Zpráva o biologickém hodnocení obory pro záložní chov bílého jelena – Litošice, ve smyslu § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zpracovaná Prof. RNDr. Vladimírem Bejčkem, CSc. v březnu 2020, a projektová dokumentace řešící oplocení obory pro záložní chov bílého jelena zpracovaná Ing. arch. Ivanou Petřů, atelier AURUM s.r.o., Jiráskova 21, 530 02 Pardubice v květnu 2020 (č. 17/28). Dne 22. 6. 2020 byla dokumentace zástupcem investora stavby doplněna o upřesnění zajištění napájení zvířete v oboře.

Vyjádření Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Pardubický kraj je požadováno jako vyjádření veterinárních orgánů a orgánů na ochranu zvířat proti týrání k navrhovaným podmínkám chovu pro uznání obory dle § 18 odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Obora plánovaná pro nejvýše 158 ks jelení zvěře bude mít rozlohu 3127091 m², vznikne oplocením lesních pozemků p.č. 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 506, 507, 508, 509, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 568, 569, 570, 571/1 v k.ú. Litošice. Oplocení bude řešeno dřevěnými sloupky s ocelovým pozinkovaným pletivem, bude výšky 2 m, spodní část vnitřní strany oplocení bude opatřena třemi řadami dřevěných půlkulánů a ráhno z půlkulánů bude připevněno i na vrchní části

oplocení. Pro vjezd do obory bude v oplocení zbudováno 8 dvouramenných vrat, pro přechod zvěře budou zbudovány záskoky a pro vstup pěších do obory přelízky. Zvěř v oboře bude celoročně přikrmována ve třech krmných areálech, napájení bude zajištěno z přírodních zdrojů (vodní plocha p.č. 513 s vodotečí, prameniště) a umělých napájeidel. V rámci obory bude pro nově dovezenou zvěř zřízen karanténní objekt s krmným a napájecím zařízením.

Po prostudování Studie proveditelnosti Obora pro záložní chov bílého jelena; Projekt chovu a výstavby potřebných zařízení, zprávy o biologickém hodnocení obory pro záložní chov bílého jelena a projektové dokumentace řešící oplocení obory pro záložní chov bílého jelena – Litošice, lze konstatovat, že navrhované podmínky chovu jelenů nejsou v rozporu s podmínkami, které stanoví zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění.

Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Pardubický kraj s navrhovanými podmínkami chovu jelenů v oboře Litošice **souhlasí**.

S pozdravem

MVDr. Josef Boháč
ředitel
podepsáno elektronicky

Obdrží:

JUDr. Jiří Sehnal
Politických vězňů 27
280 02 Kolín

Ověřovací doložka konverze z moci úřední

Typ konverze: z elektronické do listinné podoby
Popis, označení vstupu: svspes7a31b329

Ověřuji pod pořadovým číslem **129919889-281215-200626142628**, že tento dokument v listinné podobě, vzniklý převedením z dokumentu v elektronické podobě, skládajícího se z **2** listů, se shoduje s obsahem dokumentu, jehož převedením vznikl. Autorizovaná konverze dokumentu nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů v dokumentu obsažených a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument v elektronické podobě **byl** podepsán **kvalifikovaným elektronickým podpisem, založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (kvalifikovaný certifikát dle eIDAS) úrovně PADES-T.** Jeho platnost byla ověřena dne 26.06.2020 14:26:28. Elektronický podpis **byl shledán platným ve smyslu ověření integrity dokumentu (dokument nebyl od svého vzniku změněn) a ověření platnosti certifikátu bylo provedeno vůči poslednímu zveřejněnému seznamu zneplatněných certifikátů (CRL), vydanému k datu 26.06.2020 14:26:28.** Elektronický podpis **byl** označen časovým razítkem. Údaje o certifikátu: sériové číslo: **5260865**, vydavatel: **PostSignum Qualified CA 3, Česká pošta, s.p. [IČ 47114983]**, podepisující: **MVDr. Josef Boháč, Státní veterinární správa, Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Pardubický kraj, 530021, Státní veterinární správa [IČ 00018562]**, certifikát je uložen na kvalifikovaném prostředku (QSCD). Údaje o časovém razítku: sériové číslo: **11555516**, vydavatel: **I.CA TSACA/RSA 05/2017, První certifikační autorita, a.s.,** předmět: **I.CA Time Stamping Authority TSU 1 08/2019, První certifikační autorita, a.s.**

Subjekt, který autorizovanou konverzi provedl: Státní veterinární správa
Místo a datum vyhotovení ověřovací doložky: V Praze dne 26.06.2020
Jméno, příjmení a podpis ověřující osoby: IVANA DOSPĚLOVÁ, DiS.
Otisk úředního razítka:

129919889-281215-200626142628

OBORA PRO ZÁLOŽNÍ CHOV BÍLÉHO JELENA - LITOŠICE

Biologické hodnocení ve smyslu § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Studie o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro
intenzivní chov pro daný druh zvěře

ZPRÁVA

Zpracovatel:

Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

březen 2020

Předmět díla	OBORA PRO ZÁLOŽNÍ CHOV BÍLÉHO JELENA - LITOŠICE Biologické hodnocení ve smyslu § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
Objednatel	Enlino a.s. Miroslav Ludvík – předseda představenstva Ve Dvoře 20, 285 75 Žehušice IČ: 24752011, DIČ: CZ24752011
Zpracovatel	Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc. držitel autorizace k provádění biologického hodnocení ve smyslu § 67 podle §45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (18. 3. 2015, č. j. 76798/ENV/14) Klešická 1554 190 16 PRAHA 9 Újezd n. L. IČ: 49363743, DIČ: CZ530927437 Bankovní spojení: ČSOB a.s. Číslo účtu: 103 899 530/0300 Kontakty: e-mail: bejcek@fzp.czu.cz Mobil: 606474485
Spolupráce	Prof. RNDr. Karel Št'astný, CSc., Doc. Dr. Jan Farkač, CSc., Ing. František Havránek, CSc.

V Praze, 16. 3. 2020

.....
Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

Obsah

<u>I. ÚVOD</u>	5
<u>A) ÚDAJE O ZPRACOVATELI</u>	6
1. Jméno a příjmení zpracovatele.....	6
2. Číslo autorizace k hodnocení vlivů podle § 67zákona s uvedením data platnosti autorizace.....	6
<u>B) ÚDAJE O ZÁSAAHU</u>	6
1. Název zásahu.....	6
2. Údaje o investorovi zásahu.....	6
3. Celková charakteristika zásahu, jeho rozsah a umístění.....	6
4. Údaje o vstupech a výstupech zásahu.....	7
5. Přehled navržených variant zásahu.....	8
6. Popis technického a technologického řešení zásahu.....	8
7. Harmonogram činností prováděných v rámci zásahu s uvedením předpokládaného termínu zahájení realizace a dokončení zásahu a dobu provozování nebo užívání zásahu.....	13
<u>C) ÚDAJE O STAVU PŘÍRODY A KRAJINY V DOTČENÉM ÚZEMÍ S UVEDENÍM POUŽITÝCH PODKLADŮ A ZDROJŮ</u>	14
1. Popis současného stavu přírody a krajiny.....	14
2. Identifikace chráněných zájmů, které budou pravděpodobně zásahem ovlivněny, včetně jejich charakteristiky zaměřené na současný stav a cíle ochrany těchto zájmů.....	27
3. Údaje o termínech, obsahu, rozsahu a výsledcích přírodovědného průzkumu a terénního šetření zohledňující sezónní hlediska.....	27
4. Údaje o provedených konzultacích s odbornými osobami s uvedením osoby konzultanta, rozsahu konzultace a závěrů konzultací.....	28
<u>D) HODNOCENÍ VLIVU ZÁSAAHU</u>	29
1. Zhodnocení dostatečnosti podkladů pro posouzení vlivu zásahu a výčet použitých podkladů a jejich zdrojů.....	29
2. Identifikace a popis předpokládaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, a to v celém rozsahu zásahu, včetně přípravy území, provádění a ukončení zásahu, a včetně případného odstranění stavby, zneškodňování odpadů, revitalizace nebo rekultivace území.....	29
3. Vyhodnocení očekávaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, včetně vlivů kumulativních, synergických a vlivů spolupůsobících faktorů, z hlediska jejich rozsahu a významnosti a se zohledněním předpokládané délky jejich trvání a případného opakování.....	39

4. Pořadí variant zásahu z hlediska míry negativního ovlivnění chráněných zájmů, jsou-li zpracovány a je-li možné jejich pořadí stanovit.....	39
5. Návrh opatření k vyloučení negativního vlivu zásahu na chráněné zájmy nebo jeho zmírnění, nelze-li ho zcela vyloučit, nebo návrh náhradních opatření ke kompenzaci negativního vlivu, včetně návrhu následného monitoringu negativních vlivů zásahu na chráněné zájmy a návrh způsobu jejich vyhodnocování, lze-li taková opatření s ohledem na charakter dotčeného chráněného zájmu stanovit.....	40
6. Porovnání míry negativního vlivu zásahu bez realizace opatření k vyloučení, zmírnění nebo ke kompenzaci negativního vlivu s mírou negativního vlivu v případě jejich realizace.....	40
7. Závěr hodnocení z hlediska závažnosti vlivu zásahu včetně konstatování, zda a v jaké míře zásahem dojde k ovlivnění chráněných zájmů.....	40
<u>II. SEZNAM POUŽITÉ A SOUVISEJÍCÍ LITERATURY.....</u>	42
<u>III. TERMINOLOGIE A ZKRATKY.....</u>	45
<u>IV. PŘÍLOHY.....</u>	47

I. ÚVOD

Biologické hodnocení je upraveno § 67 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v aktuálním znění. Postup jeho zpracování a obsah musí být ve shodě s Vyhl. č. 142 „o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny“. V § 7 této vyhlášky jsou explicitně uvedeny náležitosti hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny. Hodnocení podle § 67 ZOPK se provádí vždy před uskutečněním zamýšleného záměru, nikdy ne po jeho realizaci. Mohou ho provádět pouze fyzické osoby, které jsou držiteli zvláštní autorizace, jak vyplývá z § 45i odst. 3 ZOPK. Za hodnocenou lokalitu je považováno území, které je v přímém územním střetu se záměrem a v jeho bezprostřední blízkosti, ale i území ovlivněné vstupy či výstupy souvisejícími se záměrem. Nemusí se tedy nutně jednat výhradně o přímo dotčenou plochu, ale rovněž navazující spojitě území, které předmětné druhy využívají nebo jsou vázány. Z hlediska kvantity se dále posuzuje dotčení druhu v kontextu území regionu, resp. celé ČR. Výskyt rostlin a živočichů (zejména zvláště chráněných druhů) je rovněž třeba řešit ve vazbě na další zájmy chráněné dle zákona (zvláště chráněné území, územní systém ekologické stability, významný krajinný prvek).

Zadavatelem hodnocení podle § 67 ZOPK záměru stavby „Obora pro záložní chov bílého jelena - Litošice“ je firma Enlino a.s. Zpracovatel předloženého hodnocení je autorizovanou osobou k provádění biologického hodnocení ve smyslu § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění; (rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ČR č. j. 76798/ENV/14 ze dne 18. 3. 2015 (viz Příloha).

A) ÚDAJE O ZPRACOVATELI

1. Jméno a příjmení zpracovatele:

Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

2. Číslo autorizace k hodnocení vlivů podle § 67 zákona s uvedením data platnosti autorizace:

č. j. 76798/ENV/14, platnost do 18. března 2020 (Viz Příloha)

B) ÚDAJE O ZÁSAAHU

1. Název zásahu: OBORA PRO ZÁLOŽNÍ CHOV BÍLÉHO JELENA - LITOŠICE

2. Údaje o investorovi zásahu:

Enlino a.s., Miroslav Ludvík – předseda představenstva

Ve Dvoře 20, 285 75 Žehušice; IČ: 24752011, DIČ: CZ24752011

3. Celková charakteristika zásahu, jeho rozsah a umístění:

Cílem projektu je zabezpečit českou populaci bílých jelenů odpovídajícím počtem jedinců geneticky vhodných pro další chov. Prostředkem je v první řadě vybudování oborního objektu pro záložní chov bílé jelení zvěře, chované v Žehušické oboře. Nově založený chov bude sloužit jednak pro selekční práci, a jednak jako záložní chov bílé jelení zvěře pro případ zdravotních problémů, nebo problémů jiných, v důsledku kterých by došlo k omezení nebo likvidaci stávajícího chovu v Žehušické oboře.

Umístění zásahu:

Kraj: Pardubický

Okres: Pardubice

Obec s pověřeným obecním úřadem: Přelouč

Obec se stavebním úřadem: Přelouč

Obec: Litošice

Katastrální území: Litošice (685852)

Zájmové území se nachází v Pardubickém kraji (na hranici s krajem Středočeským), cca 9 km JZ od Přelouče. Řešené území leží mezi JZ hranicí k. ú. Litošice (totožná s hranicí Pardubického kraje), silnicí III/3384 (Litošice – Svobodná Ves) a silnicí III/33810 (Litošice – Semtěš). Celkový rozsah řešeného území je 3374996 m². Z hlediska hydrogeologického náleží území obce k hlavnímu povodí řeky Labe. Nadmořská výška řešené části: 329 – 270 m n. m. Stavební pozemek se nachází v Z až JZ části katastrálního území Litošice. Druhy pozemků jsou lesní pozemky, ostatní plochy a vodní plocha. Pozemek je svažité JZ směrem.

Dotčené pozemky

parcelní č.: 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 568, 569,

570, 571/1

výměra: 3374996 m²

druhy pozemků: lesní pozemky, ostatní plochy a vodní plocha

vlastnické právo: Enlino a.s., Konviktská 291/24, 110 00 Praha 1

omezení vlastnického práva: Nejsou evidována žádná omezení

dosavadní využití a zastavěnost území: V současné době se jedná o plochy lesa, lesní cesty a jeden pozemek vodní plochy. Poblíž stykové křižovatky silnic III/3384 a III/3389 stojí v oplocovaném pozemku stožár s výstražnými světly sloužící zajištění bezpečnosti letového provozu, který je ve vlastnictví Ministerstva obrany ČR.

Navrhovaná honitba: **OBORA PRO ZÁLOŽNÍ CHOV BÍLÉHO JELENA - LITOŠICE**

Výměra navrhované obory: cca 315 ha (obr. 1)

Navrhované parametry stavby:

Délka oplocení - 9305 m

Plocha oploceného území - 3 149 453 m² (315 ha)

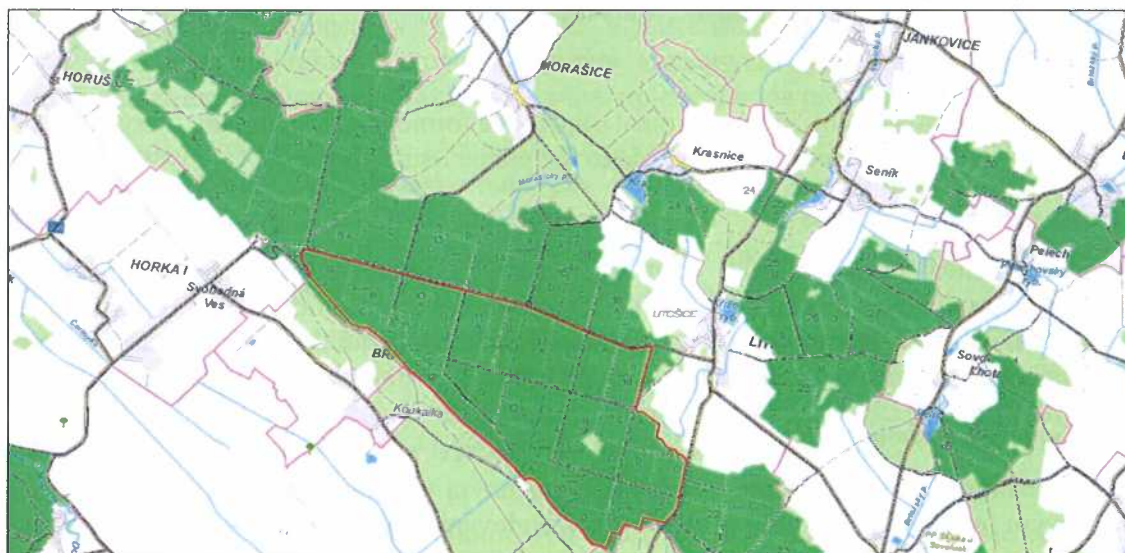
Výška oplocení – 2,00 m?

Počet vrat - 7 ks (šířka 6,0 m)

Počet záskoků - 4 ks

Počet křížení svodnic - 3 ks

Obr. 1 Schematická mapa předmětného území a jeho nejbližšího okolí

4. Údaje o vstupech a výstupech zásahu

Vstupy:

Půda

Ve fázi výstavby bude hlavní vliv na půdu spočívat v jejím dočasném narušení mechanizmy při budování oborního plotu. Půjde zejména o založení výkopů pro betonové základy sloupů oborního oplocení. Po ukončení této aktivity tento vliv pomine. Vlivy na půdu v době provozu záměru budou menší než v současnosti. Narušování jejího povrchu bude vzhledem k minimálním stavů chované jelení zvěře nižší.

Voda

Během výstavby voda prakticky nebude využívána nebo jen minimálně. Beton na základy sloupků oplocení bude přivážěn v hotovém stavu.

Ostatní surovinové a energetické zdroje

Veškeré potřebné surovinové i energetické zdroje budou ve fázi výstavby potřebné pro vybudování oborního plotu. Kromě betonu do základů oplocení budou třeba latě a sloupky na vlastní oplocení. Předpokladem je dovoz již hotových komponentů (kromě betonu na základy) na místo určení a jejich bezodkladná montáž.

Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu

V době výstavby bude nutné využívat relevantních dopravních prostředků pro přesun potřebného materiálu pro budování oborního plotu. S tím souvisí i riziko úniku ropných látek do terestrických i vodních ekosystémů. Zde musí investor přijmout veškerá možná opatření, aby tomu zabránil.

Výstupy:

Ovzduší

Ovzduší nebude ani během výstavby, ani provozu nikterak zásadně ovlivňováno.

Odpadní vody

Nebudou vznikat ani při výstavbě, ani během provozu.

Odpady

Pouze během výstavby mohou vznikat odpady ve formě obalů materiálu, který bude využit při výstavbě plotu. Bude s nimi naloženo dle platné legislativy.

Hluk, vibrace záření

Pouze během výstavby může dojít ke zvýšenému bodovému hlukovému zatížení, které budou produkovat mechanismy nutné k výstavbě oborního plotu. Dalším zdrojem hluku budou nákladní automobily, které budou přivážet materiál – ocelové a dřevěné prvky, beton atd. – na místo výstavby plotu.

Významné terénní úpravy

Při realizaci záměru nedojde k žádným významným terénním úpravám. Nejmarkantnějším novým prvkem bude oborní plot, při jehož budování nebude nutné provádět žádné zásadní úpravy terénu.

5. Přehled navržených variant zásahu

Zásah je jednovariantní.

6. Popis technického a technologického řešení zásahu

Základní technický popis

Z materiálů bude použito ocelové pozinkované pletivo s Ø drátu 2,8 až 4 mm pro chov jelení zvěře, s roztečí 150 mm. Délka oplocení je 9305 m. Výška oplocení je 2,00 m nad

terénem se zapuštěním pletiva do hloubky cca 0,20 m + zalomení 0,20 m směrem dovnitř budoucí obory (pletivo bude připevněno z vnitřku).

Nosnými prvky budou mimo vjezdová vrata (8×) dřevěné sloupky celkové délky 2,50 m se vzájemnou maximální osovou vzdáleností 3,00 m. Spodní část vnitřní strany oplocení bude od výšky 0,20 m do 0,65 m nad terénem opatřena pobitím třemi řadami dřevěných půlkulánů. V místech 7 navržených vjezdů do obory budou osazena uzamykatelná vjezdová dvouramenná vrata jednotného typu. Šířka vrat 6,0 m, materiál pozinkovaná ocel. Spodní část vrat bude výškou půlkulánů korespondovat s pobitím v širé trase. Vrata budou zavěšena (se zabezpečením proti vysazení) na zabetonovaných ocelových sloupcích. Vrata budou trvale uzamčena.

Z bezpečnostních i praktických důvodů bude povrch stávajících víceméně nezpevněných komunikací v místě vrat vyrovnán cca do hloubky 0,20 m šterkodrtí. Umístění vjezdových vrat je řešeno tak, aby vozidlo, které bude vjíždět do prostoru obory v době odemykání a zamykání vjezdových vrat, stálo mimo silnici, tj. bude stát na účelové komunikaci tak, aby nebránilo provozu na pozemní komunikaci, ze které je prostor obory dopravně napojen.

Oplocení bude na čtyřech místech opatřeno tzv. záskoky. Propustnost oplocení obory pro větší živočichy (srnec a větší), bude zajištěna čtyřmi záskoky o převýšení 150 cm. Na třech místech bude oplocení křížit svodnice s občasnými průtoky, všechny pozemkově neoddělené. Jedna svodnice nemá stanoveného správce, jedna je ve správě Povodí Labe a jedna ve správě Lesů ČR. Svodnice s uvedenými správci budou v místech křížení oplocením zatrubněny v délce 2,50 m. V místě třetího křížení (občasná svodnice) bude provedena prohrábka, vyrovnání hrubým kamenivem (drenážní vrstva) a zához lomovým kamenem. Kontrola funkčnosti a stavu oplocení bude prováděna každodenně.

Lesní hospodářství bude převedeno na potřeby lesa se zvláštním určením, jak je v oborách standardní. Uvažovaná obora pro záložní chov bílého jelena se nachází v Přírodní lesní oblasti č. 10-Středočeská pahorkatina, na ploše cca 315 ha, a zahrnuje odd. 9, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21. Porosty v těchto odděleních jsou deklarované jako lesy hospodářské dle § 9, zákona č. 289/95 Sb. Lesního zákona.

Všeobecně se jedná o porosty na chudších, až středně bohatých stanovištích, kde převládá kyselá buková doubrava a svěží buková doubrava na více než 50 % výměry uvažované obory. Vzhledem k narůstajícím imisím sloučenin dusíku z průmyslových zdrojů však dochází k posunu v typologii z chudých a kyselých do svěžích a bohatých typů.

Lesní hospodářský celek Stome (od 1.1.2020 nový LHP – zatím neschválený s názvem LHC Panství Žehušice) v části uvažované pro oboru má mimořádně nerovnoměrnou rozlohu věkových stupňů 8, 9. Tato rozloha převyšuje normální plochu věkových stupňů 2,5-3 krát. V textové části LHP není zmínka proč tomu tak je. Pravděpodobně tuto abnormalitu způsobila mnišková kalamita po I. světové válce. Tomu nasvědčuje i běžný výskyt nepůvodních druhů v těchto věkových stupních (jedná se hlavně o vejmutovku, dub červený, douglasku a další). Po mniškové kalamitě byl velký nedostatek vhodného sadebního materiálu a pro zalesnění obrovských holin se využívaly všechny vhodné i nevhodné dřeviny, včetně exotů i okrasných a zahradních kultivarů.

Záměr vybudovat oboru o rozloze cca 315 ha lesa na zmíněných odděleních v zásadě neohrožuje stabilitu lesa ani jeho hospodářské využití. Samozřejmě se předpokládá změna kategorie z lesa hospodářského na les zvláštního určení. Záměr také neohrožuje zájmy ochrany přírody, které jsou formulovány v textové části LHC.

Pro zlepšení úživnosti a stability lesa v uvažované oboře bude vhodné provést opatření:

Realizovat kategorizaci porostů 1. věkového stupně a rozdělit porosty do skupin

A – kvalitní porosty zasluhující si odpovídající oplocení, jedná se o porosty, kterým by jelení zvěř mohla poškodit až zničit

B – porosty nekvalitní, mezernaté, ve kterých budou individuálně ochráněny nadějně stromky (často plodonosné listnáče) a které budou doplněny podle potřeby jednotlivými odrostky rychle rostoucích dřevin, velmi vhodnou dřevinou se z hlediska lesního hospodářství jeví pro plato obory modřín.

C – porosty nekvalitní, například sněhem prolomené borové tyčkoviny, které budou ponechány bez zásahu a budou plnit funkci krytu pro zvěř.

D – poškozování porostů jelení zvěří bude minimalizováno odpovídajícím způsobem krmení zvěře jak z hlediska složení, tak z hlediska množství, a prostřednictvím ochrany lesa.

Jako hlavní opatření pro zvýšení úživnosti obory lze uvažovat uvolňování plodnic listnáčů po obvodu koruny (DB, B). Již zmíněné zvýšené imise dusíku mají za následek zlepšení stanovišť a tím posun lesních typů z kyselých řad do svěžích a bohatých řad, avšak není jediný pozitivní vliv. Právě tak tyto imise zvyšují plodivost dřevin. Pochůzky bylo zjištěno, že pod duby i buky leží souvislé vrstvy čísek od žaludů a nažek od buků v různém stupni rozkladu. Zastoupení dubů v plodících porostech je cca 15 % a buku cca 10 %. Vhodné je, že se jedná o jednotlivé stromy a menší porostní skupiny, rozmístěné v celé oboře. Velmi důležité pro budoucnost obory je začít s uvolňováním jednotlivých druhů a buků již v probírkovém věku, kdy je předpoklad, že stromy budou rychle reagovat na rozvoj koruny. To by mělo být druhé hledisko při vyznačování probírek (první hledisko-produkce dřeva, druhé hledisko-zvýšení úživnosti). Se stejným záměrem by mělo postupovat při obnově bukových a dubových porostních skupin, 15. až 17. věkového stupně, kterých je v uvažované oboře cca 15 ha. V těchto porostních skupinách by měla být realizována jen nahodilou těžbou.

Posledních několik let v prostoru plánované obory vznikají poměrně velké pasy v důsledku těžby smrkových porostů napadených kůrovcem a porostů borovice lesní, které trpí suchem (viz foto)

Stavy zvěře

Normované stavy spárkaté zvěře v oborách se stanovují podle vyhlášky 491 ze dne 28. listopadu 2002 o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd § 2 Normované stavy spárkaté zvěře odst. (3)

V oboře (§ 2 písm. J) zákona o myslivosti se normovaný stav spárkaté zvěře, kterým byla obora uznána, stanoví podle odstavce 1 písm. a) a dále tak, aby normovaný stav jednotlivých druhů spárkaté zvěře ve svém souhrnu nebyl vyšší, než 1 jedinec spárkaté zvěře na 2 ha výměry obory. V oboře se stanoví minimální stavy každého z druhů spárkaté zvěře tak, aby byla v oboře zajištěna přirozená reprodukce daného druhu zvěře. Minimální stav těchto druhů zvěře však nesmí být vyšší než normovaný stav (§ 2).

Pro jednotlivé druhy spárkaté zvěře se použije přepočítací poměr podle odstavce 1 písm. c).

Požadovaný poměr pohlaví, věková skladba a koeficient očekávané reprodukce je pro jelení zvěř stanoven na 0,7 – 0,8 ks. Složení populace je podle koeficientu reprodukce následující:

Koeficient reprodukce 0,7: samci 40 %: samice 40 %: kolouši 20 %
0,8: samci 39 %: samice 39 %: kolouši 22 %

Zastoupení věkových tříd u dospělých samců:

I. věková třída (1 - 4 roky): 44 %
II. věková třída (5 do 8 let): 37 %
III. věková třída (9 let a více): 19 %

Při předpokládané výměře obory cca 315 ha, by bylo na základě výše uvedeného, možné teoreticky stanovit normované stavy jelení zvěře až na 158 ks. Vzhledem k možnému lokálnímu impaktu jelení zvěře na prostředí lze doporučit započít s chovem na nižších stavech a bedlivě monitorovat optimální zazvěření. Minimální stavy doporučujeme stanovit na 15 ks. Další druhy zvěře nebudou v oboře normovány a chovány, nelze však vyloučit zaplacení ostatních druhů volně žijící spárkaté zvěře. Ta však bude následně odlovena.

Krmení zvěře

V oborním chovu je třeba zajišťovat krmiva ad libitum. Doporučované krmné dávky pro kus a den v oboře jsou uvedeny dále.

Objemová krmiva:

říjen, duben 0,2 kg/ks
listopad, březen 1,5 kg/ks
prosinec - únor 2,5 kg/ks

Jadrná krmiva

srpen – říjen 0,2 kg/ks
duben – červenec 0,5 kg/ks
listopad, březen 0,7 kg/ks
prosinec – únor 1,0 kg/ks

Dužnatá krmiva:

říjen, listopad 0,5 kg/ks
prosinec-únor 1,0 kg/ks
březen, duben 1,5 kg/ks

Krmné doplňky: celoročně dle návodu

Veterinární péče o zvěř

Veterinární péče v navrhovaném objektu je součástí „Harmonogramu chovatelsko-veterinárních a preventivních opatření, hospodářských činností. Veterinární péče o zvěř v navrhovaném oborním objektu je zpracována v souladu s veterinární legislativou. Veterinární zákon stanoví požadavky veterinární péče na chov a zdraví zvířat a upravuje

práva a povinnosti fyzických a právnických osob, jakož i soustavu, působnost a pravomoci orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče.

Předmětem veterinární péče ve smyslu zákona jsou i zvířata volně žijící, zvěř ve volnosti a zvěř chovaná v oborách. Zajištění veterinární péče v oborním objektu je povinností vlastníka. Nedílnou součástí veterinární péče v oborním objektu, je sledování biologických potřeb a funkcí zvěře a hodnocení stavu životního prostředí.

Při zhoršení zdravotního stavu zvěře v oborním objektu je vlastník zvěře nebo ošetřující personál povinen, požádat o odbornou veterinární pomoc a zabránit tak vzniku a šíření nálezů a plnit povinnosti uložené regionální veterinární správou.

Vzhledem k zastoupení zamokřených ploch bude 2x v průběhu roku je odebírán trus pro koprologická vyšetření.

Během odchyty zvěře (10 % celkového stavu) se provádí screening na nákazy (leukoza, BAB, brucelóza, Q-horečka, TBC, paraTBC, IBR) serologickými a virologickými metodami na SVÚ.

V době od 15. ledna se provádí dehelmintace ivermektinovými preparáty. Uhybnulé kusy jsou předávány po vyšetření na VAÚ.

Technické řešení zásahu

Objekt bude zabezpečen oplocením (výška minimálně 2,0 m), tak aby nebyla narušena estetická úroveň prostředí, a současně nemohlo dojít k úniku chované zvěře do volnosti a naopak. Plot bude veden zčásti lesem, podél silnice, a jen malé míře po hranici lesa a v otevřené krajině, takže ve výsledku nebude narušovat její estetickou funkci. Pro výstavbu oplocení bude použito trvanlivých, do krajiny zapadajících materiálů. Součástí plotu budou „přelízky“, které umožní veřejnosti vstup do obory (pouze mimo dobu lovu a kladení mladých). Dále bude součástí oplocení 7 vstupních bran. Bude oplocena cca 5 ha velká karanténa (s odchyťovým zařízením), která bude sloužit i jako selekční zařízení. Součástí oplocení budou dále čtyři zaskoky (eventuálně jednosměrné průchody) jako historicky osvědčená zařízení (Obr. 2). V objektu budou upraveny komunikace umožňující provoz zařízení, tj. transport krmiv, sledování, lov a sčítání zvěře.

Budou vybudovány tři krmné areály, jejichž součástí bude:

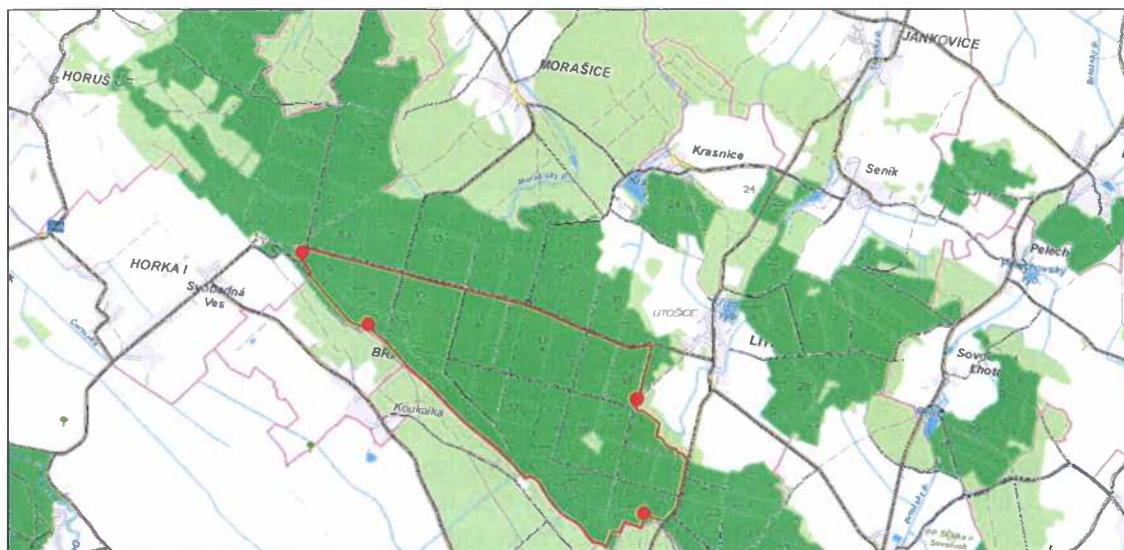
- příruční sklad krmiv (objemové a jaderné krmivo, dužnaté krmivo)
- standardní krmná zařízení sestávající z krmeliště, kde bude možno krmit i „na zem“ (nutné často odstraňovat trus)

Součástí zařízení budou minimálně 4 kazatelny pro pozorování a lov zvěře, a větší množství posedů a žebříků (některé přenosné). Výše uvedená zařízení budou svými parametry odpovídat např. typizační směrnici „Obory pro chov spárkaté zvěře“ (LESPROJEKT 1988).

V rámci objektu budou vytvořeny sčítací linie tak, aby počty zvěře bylo možné pravidelně kontrolovat.

LHP bude upraven tak, aby odpovídal účelům zařízení tj. lesu zvláštního určení.

Obr. č. 2. Zákres lokalizace záskoků v oplocení ●

7. Harmonogram činností prováděných v rámci zásahu s uvedením předpokládaného termínu zahájení realizace a dokončení zásahu a dobu provozování nebo užívání zásahu

Realizace bude zahájena bezprostředně po schválení zásahu. Doba provozování není omezena.

C) ÚDAJE O STAVU PŘÍRODY A KRAJINY V DOTČENÉM ÚZEMÍ S UVEDENÍM POUŽITÝCH PODKLADŮ A ZDROJŮ

1. Popis současného stavu přírody a krajiny

Topografie

Zájmové území se nachází v Pardubickém kraji (na hranici s krajem Středočeským), cca 9 km JZ od Přelouče. Řešené území leží mezi JZ hranicí k. ú. Litošice (totožná s hranicí Pardubického kraje), silnicí III/3384 (Litošice – Svobodná Ves) a silnicí III/33810 (Litošice – Semtěš). Celkový rozsah řešeného území je 3374996 m².- výměra je asi správně ?

Klima

Dle členění klimatických oblastí (QUITT 1971, 1975) spadá předmětné území převážně do teplé oblasti T2. Pro ni je typické dlouhé léto, které je velmi teplé a suché. Přechnodné období je krátké s teplým jarem a podzimem. Zima je krátká, teplá a suchá s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky. Průměrná roční teplota se pohybuje mezi 9 – 10 °C. Průměrný roční úhrn srážek se pohybuje mezi 500 až 600 mm, přičemž ve vegetačním období v průměru spadne 350 až 400 mm srážek. Počet letních dnů je 50 – 60, počet mrazových 100-110, průměrná teplota v lednu odpovídá -2 (-3)°C, v červenci 18 – 19 °C, počet dnů se sněhovou pokrývkou 40 – 50. Jen úzký pruh předmětného území na jihozápadě je řazen do mírně teplé klimatické oblasti MT10. Charakterizuje ji dlouhé, teplé a mírně suché léto. Zima je krátká, mírně teplá, velmi suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky. Přechnodná období jsou krátká, mírně teplá. (TOLASZ 2007).

Hydrologie

V jižní části předmětného území pramení dva drobné vodní toky, které se vlévají do potoka Čertovka, což je levostranný přítok řeky Doubravy (vlévá se u Habrkovic). Na SV okraji předmětného území jsou prameniště Senického potoka, který je pravostranným přítokem řeky Labe (vlévá se u Lhoty pod Přeloučí). V předmětném území je jediná drobná vodní plocha, a to u pramenů jednoho z výše popsanych bezejmenných toků.

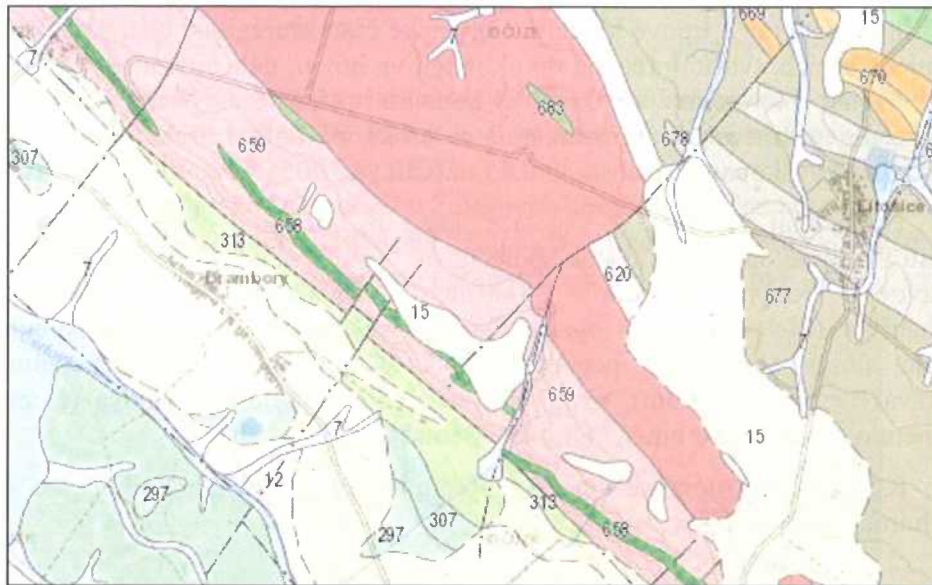
Geomorfologie, geologie a pedologie

Geomorfologické provincie Česká vysočina, subprovincie: Česko-moravská soustava, oblast: Českomoravská vrchovina, geomorfologický celek: Železné hory (DEMEK, MACKOVČIN 2006, DEMEK ET AL. 1987).

Předmětné území je z geologického hlediska součástí soustavy Českého masivu - krystalinika a prevariského paleozoika, středočeské oblasti (bohemikum). Z přiložené geologické mapy je patrné, že předmětné území je tvořeno zejména starohorním dvojslídovým granitem (676), starohorní až prvohorní biotitickou pararulou (659) a třetihorními navátými písčiny (15).

V předmětném území jsou evidovány dvě zajímavé geologické lokality registrované v ČGS. První – Velká ruda–Litošice (ID: 3955) - se nachází v jeho severní části. Jde o staré důlní dílo s pozůstatky po těžbě železných rud a s nevýraznými haldami ve vzrostlém lese. Druhá lokalita – Semtěš-Vlčí skála (ID: 3607) – je skalní výchoz Vlčí skála (DOUCEK 2012).

Obr. 3 Geologická mapa předmětného území

Legenda:

- dvojslidný granit [ID: 676]
 Eratém: **proterozoikum**, Hominy: **granit**, Typ homin: **magmatit hlubinný**, Mineralogické složení: **dvojslidný**, Zmitost: **středně zrnitá**, Soustava: **Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum**, Oblast: **středočeská oblast (bohemikum)**, Region: **magmatity v bohemiku**, Jednotka: **chvaletický masiv**
- biotitická pararula [ID: 659]
 Eratém: **paleozoikum až proterozoikum**, Útvar: **neoproterozoikum, kambrium**, Hominy: **pararula**, Typ homin: **metamorfit**, Mineralogické složení: **biotit, +- granát**, Zmitost: **drobnozrná**, Poznámka: **s vložkami krystalických vápenců a ortorul**, Soustava: **Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum**, Oblast: **středočeská oblast (bohemikum)**, Region: **železnohorské proterozoikum**, Jednotka: **podhořanské krystalinikum**
- tmavé jílovité břidlice a prachovce (siltovce) [ID: 620]
 Eratém: **paleozoikum**, Útvar: **ordovik**, Oddělení: **ordovik střední, ordovik svrchní**, Stupeň: **darriwil, caradoc, ashgill, hiranant**, Poznámka: **dobrotiv svrchní až kosov**, Souvrství: **mičovské**, Hominy: **břidlice, prachovec (siltovce)**, Typ homin: **sediment zpevněný**, Barva: **černá**, Soustava: **Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum**, Oblast: **středočeská oblast (bohemikum)**, Region: **chrudimské starší paleozoikum**, Jednotka: **vápenopodolská synklinála**,
- amfibolit [ID: 658]
 Eratém: **paleozoikum až proterozoikum**, Útvar: **neoproterozoikum, kambrium**, Hominy: **amfibolit**, Typ homin: **metamorfit**, Soustava: **Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum**, Oblast: **středočeská oblast (bohemikum)**, Region: **železnohorské proterozoikum**, Jednotka: **podhořanské krystalinikum**
- navátý písek [ID: 15]
 Eratém: **kenozoikum**, Útvar: **kvartér**, Oddělení: **pleistocén**, Suboddělení: **pleistocén svrchní**, Hominy: **písek navátý**, Typ homin: **sediment nezpevněný**, Mineralogické složení: **křemen převážně + příměsí**, Zmitost: **jemnozrná**, Barva: **světlé odstíny**, Soustava: **Český masiv - pokryvné útvary a postvariské magmatity**, Oblast: **kvartér**
- amfibolické gabro až metagabro s přechody do amfibolitů [ID: 683]
 Eratém: **proterozoikum**, Hominy: **gabro, metagabro, amfibolit**, Typ homin: **magmatit hlubinný, metamorfit**, Mineralogické složení: **hornblend, hornblend pyroxen**, Poznámka: **tektonizovaný**, Soustava: **Český masiv - krystalinikum a prevariské paleozoikum**, Oblast: **středočeská oblast (bohemikum)**, Region: **magmatity v bohemiku**, Jednotka: **chvaletický masiv**

Z hlediska pedologického se v předmětném území vyskytují převážně kambisolý. Kambisolý jsou nejrozšířenějším půdním typem v ČR. (NĚMEČEK, TOMÁŠEK 1983, NĚMEČEK ET AL. 1990, NĚMEČEK ET AL. 2001).

Biogeografie

Předmětné území je součástí Chrudimského bioregionu (1.71), který je tvořen nízkou křídovou tabulí a je typický přechodem 2. bukovo-dubového vegetačního stupně do

3. dubovo-bukového stupně. Zastoupena je teplejší varianta mezofilní (hájové) bioty, přičemž do ní mírně přesahují méně náročné teplomilné prvky hercynského charakteru a z východu pronikají karpatské prvky. V depresích se předpokládají hygrofilnější typy acidofilních doubrav a lipové březiny. Netytické části bioregionu charakterizují bučiny na severních svazích, tvořící přechod do okolních vrchovin, dále širší nivy, tvořící přechod k Pardubickému bioregionu a okrajové kontaktní části bioregionu. Reliéf ve slínech charakterizuje mírně zvlněná pahorkatina se širokými údolími. Reliéf má charakter ploché pahorkatiny s výškovou členitostí 30 – 75 m (CULEK 2005).

Potenciální vegetace je vegetace, která by mohla v oblasti růst za současného klimatu v krajině opuštěné lidskou společností. Touto vegetací by na Přeloučsku byla kostřavová borová doubrava (*Festuco ovinae-Quercetum roboris*), černýšová dubohabřina (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*) a biková a/nebo jedlová doubrava (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*). Tok Labe lemují jilmová doubrava (*Querco-Ulmetum*), okrajově do území zasahuje střeňchová jesenina (*Pruno-Fraxinetum*) a lipová doubrava (*Tilio-Betuletum*).

Koeficient ekologické stability předmětného území odpovídá 3,68, tedy území přírodnímu a přírodě blízkému.

Chráněná území

V předmětném území, ani v jeho bezprostředním okolí, se nenachází žádné velkoplošné ani maloplošné ZCHÚ či lokalita soustavy Natura 2000 (EVL- evropsky významná lokalita, PO - ptačí oblast).

Územní systém ekologické stability (ÚSES), významné krajinné prvky (VKP) a migrační prostupnost

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Tento systém je složen z biocenter a liniových biokoridorů, jež by měly tvořit funkční síť podporující rozvoj přirozených funkcí krajiny.

Koncepce ÚSES je formována na základě limitních parametrů jednotlivých prvků a představuje tak jakési ekologické minimum schopné podpořit méně stabilní části krajiny a uchovat její významné fenomény. Podle rozlohy a významu jsou prvky ÚSES členěny na nadregionální, regionální a místní.

Biocentrum je základním stavebním prvkem ÚSES. Jedná se o vymezené území, jež svým charakterem umožňuje trvalou, nebo alespoň dlouhodobou existenci druhů a společenstev přirozeného genofondu krajiny. Lokální, regionální a nadregionální biocentra se liší svou velikostí a významem. Nadregionální biocentra doplněná tzv. zónou zvýšené péče o krajinu jsou nejvýznamnější součástí sítě ÚSES z hlediska ochrany biodiverzity i rozmanitosti evropské krajiny. Často se jedná o zemědělsky využívanou krajinu, kde nedílnou součástí péče je podpora trvale udržitelného využívání krajiny.

Biocentra mohou být registrována jako funkční, semifunkční nebo částečně existující. Funkční biocentrum se vyznačuje na celé své ploše přírodními a přirozenými společenstvy s vysokým stupněm ekologické stability. Ideálním případem by bylo dosažení tohoto stavu u všech biocenter.

Biokoridor je prvek liniového charakteru umožňující pohyb organismů mezi biocentry. S migrací organismů je spojena možnost kolonizace nových vhodných stanovišť. Zabráňuje se tak izolaci populací a jejich případné genetické degradaci.

Prvky ÚSES nadregionální a regionální úrovně jsou vymezeny v rámci zpracování územních plánů velkých územních celků. Regionální biocentra reprezentují charakteristická společenstva daného bioregionu, včetně jeho unikátních společenstev, propojené regionálními biokoridory.

Předmětného území se týkají celkem tři prvky ÚSES regionální úrovně (obr. 4):

- 1) Regionální biocentrum RBC 920 (Litošice), které se rozprostírá na ploše 59 ha.
- 2) Regionální biokoridor RBK 1327 (Oklika – Litošice) – Litošice, Chvaletice, Litošice, Zdechovice, Morašice v Železných horách – o délce cca 6000 m.
- 3) Regionální biokoridor RBK 1329 (Litošice – Ledecká obora) - Ledec, Litošice, Sovolusky, Bumbalka, Urbanice, Turkovice – o délce 7100 m

Obr. 4 Regionální biocentrum (tmavě hnědá) a biokoridory (okrová) v zájmové oblasti

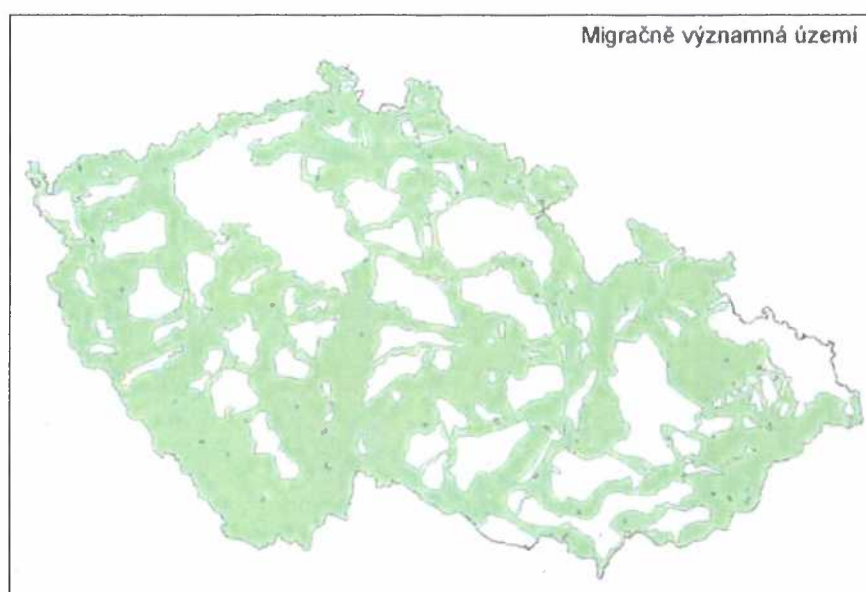
Předmětné území zasahuje do jižní třetiny regionálního biocentra RBC 920 (Litošice) a velmi omezeně do části regionálního biokoridoru RBK 1329 (Litošice-Ledecká obora).

Územní systém ekologické stability je klíčovým nástrojem k zajištění konektivity v krajině. Migrační koridory řeší jednu specifickou, i když velmi významnou část tohoto problému, a je tedy logické, aby byly začleněny do téhož systému. Hlavní problémové okruhy (ANDĚL ET. AL 2010):

- a) migrační koridory vytvářejí vlastní konzistentní síť s návazností na ostatní evropské státy a budou součástí připravované analogické sítě v rámci Evropy. Je proto potřeba zachovat jejich identitu jako samostatné vrstvy,
- b) migrační koridory v řadě případů nekorespondují s biokoridory systému ÚSES z důvodu jiných metodických základů,
- c) migrační koridory ve své podstatě nepřipouštějí přerušení tak, jak je tomu u biokoridorů ÚSES.

Migračně významná území (dále MVÚ)

Migračně významná území jsou nejvyšší vymezenou jednotkou. Vychází ze základní koncepce udržení průchodnosti krajiny ve vazbě na větší krajinné celky (např. propojení Karpatů a Českého masivu). Jde o široká území, která zahrnují oblasti jak pro trvalý výskyt druhů, tak pro zajištění migrační propustnosti. V těchto územích by problematika fragmentace krajiny měla být zařazována jako jedno z povinných rozhodovacích hledisek v rámci územního plánování a investiční přípravy. Celkové území zařazené do MVÚ pokrývalo cca 67 % ČR (Obr. 5).

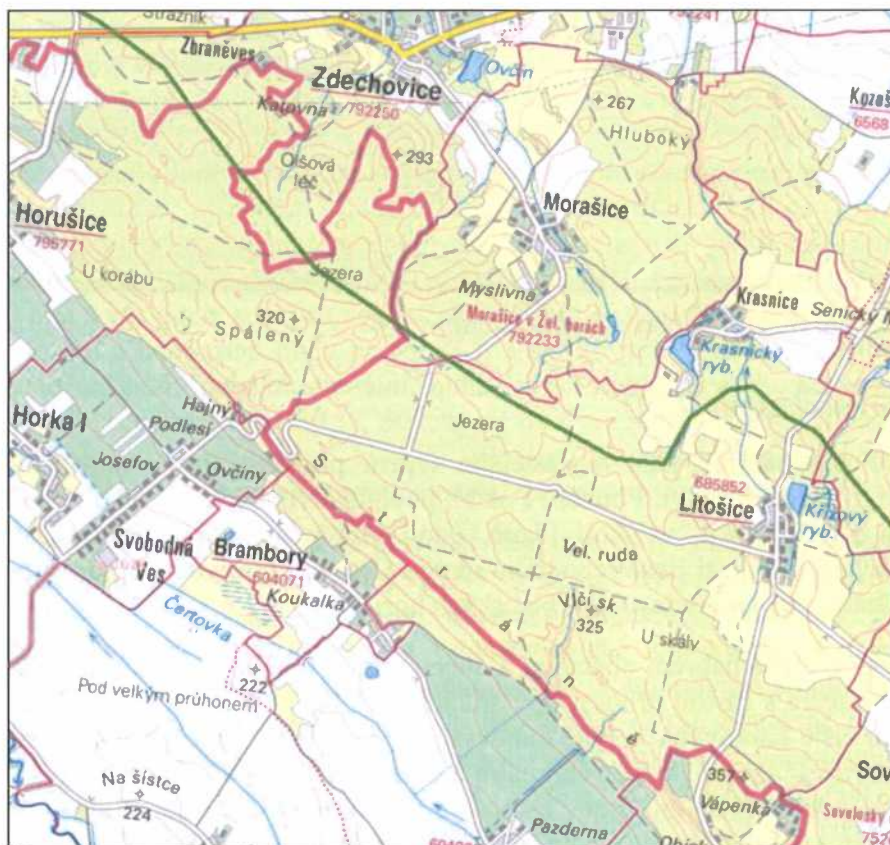
Obr. 5 Migračně významná území ČR (ANDĚL ET. AL 2010)

Dálkové migrační koridory (DMK)

Dálkové migrační koridory (DMK) jsou koncipovány jako součást migračně významných území, ve kterých představují reprezentanty reálného dálkového průchodu územím pro velké savce. Představují nikoliv optimum, ale minimum průchozích cest pro migrující živočichy. Jedná se o liniové struktury o šířce cca 500 m, u kterých je základním požadavkem, aby do budoucna nebyly přerušeny jakoukoliv bariérou znemožňující migraci živočichů. DMK mají významně menší rozlohu než MVÚ, ale limity využívání a ochrany území jsou zde přísnější.

Obr. 6 Dálkové migrační koridory ve východních Čechách. Hvězdičkou je označeno předmětné území

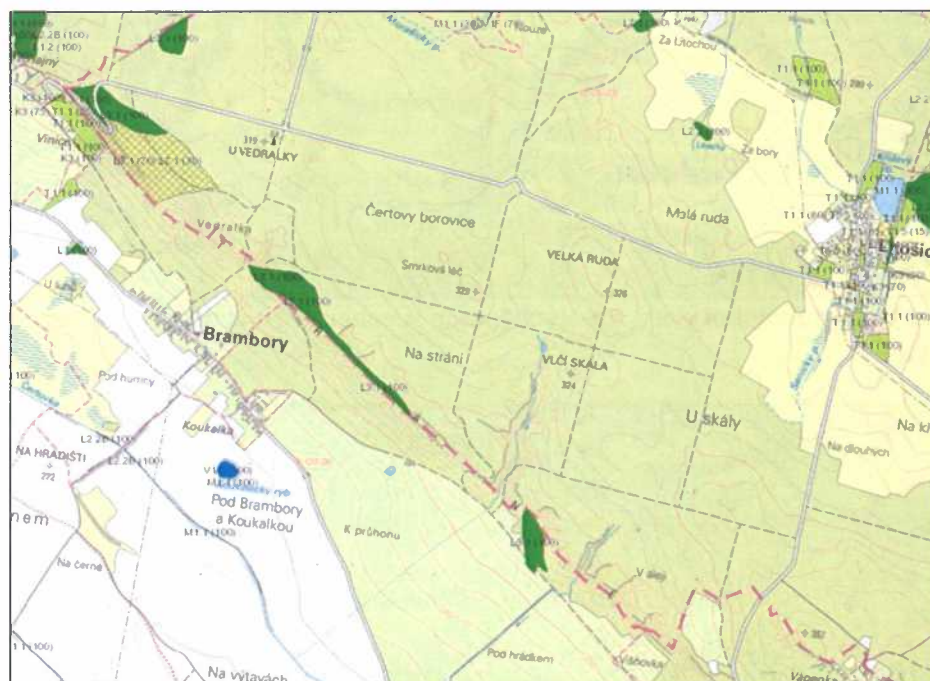
Obr. 7 Osa dálkového migračního koridoru (zeleně) versus předmětné území

Vegetace a flora, biotopy

Do předmětného území se promítá jedna mapovací jednotka rekonstruované potenciální přirozené vegetace, a to biková a/nebo jedlová doubrava (NEUHÄUSLOVÁ ET AL. 2001). Z geobotanické mapy lze odvodit, že do předmětného území zasahují čtyři typy

potenciálních rostlinných formací: dubohabrové háje (C), subxerofilní doubravy (Q) acidofilní doubravy (Qa) a borové doubravy (PQ) – (MIKYŠKA ET AL. (1968).

V předmětném území výrazně převažují lesní porosty různého typu. Jen v menší míře jsou zastoupeny i nelesní ekosystémy. V následujícím přehledu jsou popsány jednotlivé typy biotopů, a to včetně vymezení jejich možného ohrožení. Součástí je i popsání výskytu v předmětném území. Pro zpracování této části hodnocení byly využity následující podklady: HÄRTEL ET AL. (2009), CHYTRÝ ET AL. (2001), CHYTRÝ ET AL. (2010).

Obr. 8 Přírodní biotopy v předmětném území

Hercynské dubohabřiny (L3.1)

Hercynské dubohabřiny jsou nejčastějším typem přirozené lesní vegetace v Českém středohoří, Mostecké pánvi, Pojizeří, Polabí, podhůří Orlických hor, okolí Prahy, Českém krasu, na Křivoklátsku, v okolí Plzně, údolí Otavy a střední Vltavy, na obvodech Železných hor, v oblasti jihovýchodního okraje Českého masivu od Znojma po Brno a v podhůří Dražanské vrchoviny a Rychlebských hor.

Lesy tvořené habrem obecným a dubem zimním nebo dubem letním, v podúrovni stromového patra s častou příměsí lípy srdčité nebo babyky. Podíl hlavních dřevin kolísá od porostů čistě habrových k čistě dubovým. Keřové patro může, ale nemusí, být dobře vyvinuto, tvoří je druhy stromového patra a dále např. líska obecná a hlohy. V bylinném patře se pravidelně vyskytují druhy listnatých lesů běžné i v bučinách (např. strdivka nízcí, lipnice hajní a violka lesní) a dále poměrně teplomilnější mezofilní lesní druhy, např. zvonek broskvolistý, konvalinka vonná a černýš hajní. Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný aspekt s geofyty (např. sasanky a dymnivky). Mechové patro je vyvinuto nevýrazně. Půdy jsou živinami bohaté, obvykle hlubší, na kyselých i bazických horninách, na svazích a plošinách. Dubohabřiny se vyskytují v nadmořských výškách do 450 m, vzácněji až do 550 m. Tento biotop je součástí stanoviště z přílohy I: 9170 - Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum. Ohrožení spočívá v převodu na kulturní jehličnaté lesy a

přezvěření. Ochrana je založena na zachování přirozené skladby dřevin, zejména stromového patra a udržování únosných stavů zvěře.

Výskyt v předmětném území:

Tento lesní biotop se vyskytuje v předmětném území jen při západním okraji předmětného území.

Suché acidofilní doubravy (L7.1)

Světlé doubravy s převahou dubu zimního nebo letního, se slabší příměsí břízy a borovice lesní. V bylinném patře dominují traviny (zejména *Avenella flexuosa*, *Festuca ovina*, *Luzula luzuloides* subsp. *luzuloides*, *L. pilosa* a *Poa nemoralis*), řidčeji keříčkovité formace (*Calluna vulgaris*, *Vaccinium myrtillus*). Živinami chudé substráty v pahorkatinách, méně v nížinách. Středně hluboké až mělké půdy. Porosty jsou proměnlivé v závislosti na vlhkosti a minerální bohatosti půdy. Ohrožené jsou zejména mýcením a převodem na jehličnaté kultury. Vhodný management lze uplatnit zachováním přirozené dřevinné skladby s převahou dubů.

Výskyt v předmětném území:

Tento lesní biotop v předmětném území se vyskytuje jen při západní a jižní hranici předmětného území samostatně nebo v kombinaci s předchozím typem prostředí. Z konsolidované vrstvy ekosystémů (KVES) vyplývá, že podstatnou část území (90 – 95 %) tvoří hospodářské lesy jehličnaté a smíšené, přičemž prvně jmenovaný typ převládá.

Plánovaná obora se nachází v řepařské výrobní oblasti, která je charakterizována rovinným až mírně zvlněným reliéfem terénu, nadmořskou výškou 250 - 350 m a klimatickým regionem teplým, suchým až mírně suchým popřípadě mírně vlhkým. Průměrná roční teplota je v takovýchto regionech 8 - 9°C, s průměrnými ročními srážkami 500-650 mm a výskytem suchých vegetačních období 10 % – 60 %. Hlavní půdní jednotky jsou černozem a hnědozem půdy na spraších a sprašových hlínách, hluboké nivní půdy. Zrnitost složení půd: hluboké aluviální, hlinité a písčitohlinité půdy. Stupeň zornění je v řepařských oblastech větší než 80 %, zastoupení trvalých kultur 6 % - 9 %, lesnatost nízká. Převažuje pěstování cukrovky, kvalitní pšenice, sladovnického ječmene, kořenové zeleniny, v některých oblastech chmelu a raných brambor.

Charakteristika, diverzita a úživnost vegetace byly studovány v pozdně jarním aspektu během druhé poloviny května 2017. V rámci terénních prací byly vytipovány reprezentativní lokality, na nichž byl proveden detailnější botanický průzkum. Na vybraných lokalitách byly zpracovány fytoecologické snímky na plochách 10x10 m pomocí modifikované semikvantitativní sedmičlenné kombinované stupnice abundance a dominance podle Braun-Blanqueta (BRAUN-BLANQUET 1965). Současně byly vylišeny a charakterizovány základní vegetační jednotky vyskytující se v území podle Katalogu biotopů a příslušných svazků Vegetace České republiky (CHYTRÝ ET AL. 2007, 2009, 2011, 2013) s použitím dalších literárních podkladů (MORAVEC ET AL. 1995, NEUHÄUSLOVÁ ET AL. 1998). Soubory lesních typů jsou uvedeny podle lesního hospodářského plánu.

Zájmové území se nachází na SZ okraji Železných hor, ale již mimo stejnojmennou CHKO. Jednotlivé typy vegetace jsou zdem vyvinuty především v závislosti na geologickém podkladu, půdních charakteristikách, obsahem živinami a vláhou a na sklonu a expozici vůči světovým stranám. Zdejší lesy jsou hospodářské s běžným způsobem obhospodařování (většinou holosečným), které pochopitelně ovlivňuje i charakter vegetace. Dřevinná skladba byla výrazně změněna ve prospěch borovice lesní a smrku

obecného, na JZ svahu a místy i jinde se však celkové druhové složení příliš neliší o přirozeného. Významný je podíl vodou ovlivněných stanovišť oglejeného až podmáčeného charakteru, z nichž některá byla odvodněna sítí melioračních příkopů. Na sledovaném území jsou z hlediska geomorfologie i vegetace na první pohled patrné dvě odlišné části. Větší část území zaujímá rozsáhlá plošina v nadmořské výšce cca 310 m n. m. s smíšeným lesem s převahou jehličnanů, tvořeným nejčastěji směsí borovice, místy též smrku s dubem (převažuje dub zimní, na vlhčích stanovištích lokálně i dub letní). Z dalších listnáčů se vyskytuje bříza, habr a lípa, na úživnějších stanovištích i buk. Dále je ojediněle vtroušen javor klen, který místy intenzivně zmlazuje a tvoří podstatnou složku keřového patra. Místy byl vysazen i modřín. Na zamokřených plochách jsou fragmenty olšin tvořené olší lepkavou s příměsí břízy. Místy byla vysazena nepůvodní borovice vejmutovka, která místy intenzivně zmlazuje a dub červený. Mladé výsadby jsou tvořeny většinou čistými kulturami borovice, v menší míře i dubu nebo buku.

Na JZ okraji lesního komplexu přechází plošina do poměrně prudkého JZ orientovaného svahu spadajícího do Polabské nížiny, kde převažují starší doubravy přirozeného charakteru. Pouze místy, především kolem státní silnice jsou akátiny. V rámci zběžného jednorázového průzkumu nebyl zjištěn výskyt žádných chráněných druhů rostlin. Z druhů Červeného seznamu byl zaznamenán výskyt hrušnice jednostranné (*Orthilia secunda*), která je vedena v kategorii C3 jako ohrožená, podle klasifikace IUCN jako vulnerable (zranitelná).

Potencionální přirozenou vegetací převážné části území jsou acidofilní doubravy svazu *Genisto germanicae-Quercion*. Jedná se o druhově chudá společenstva na kyselých půdách. Hlavní dřevinou je dub zimní, na vlhčích stanovištích dub letní, významnou příměs tvoří borovice a bříza, popř. osiky, v keřovém patře i jeřáb ptačí. Dnes ve většině těchto porostů výrazně převažuje borovice nad dubem, hojně je zastoupen i smrk. V keřovém patře je hojná krušina olšová (*Frangula alnus*). Acidofilní doubravy se vyskytují ve více variantách. Na vlhčích místech jsou to vlhké acidofilní doubravy, které je možné řadit do asociace bezkolencových doubrav *Molinio-arundinaceae-Quercetum*. Půdním typem jsou zde kyselé, střídavě vlhké pseudogleje nebo oglejené kambizemě, během léta vysychající. Dominantou bylinného patra je ostřice třeslicová (*Carex brizoides*) nebo bezkoleneček (*Molinia caerulea*).

Na sušších místech na svazích pískovcové terasy převládají suché acidofilní bikové doubravy asociace *Luzulo albidae-Quercetum petraeae*. Jde o chudá stanoviště na silně vysychavých půdách typu oligotrofní nebo tankerové kambizemě. V druhově chudém bylinném patře převažují traviny. Na mezičtějších stanovištích s lepší dostupností živin dominuje *Poa nemoralis* nebo *Calamagrostis arundinacea*. Na nejsušších místech převažují porosty kostřavy ovčí (*Festuca ovina*), takže tato společenstva mají místy charakter acidofilních (kostřavových) doubrav na písku asociace *Festuco ovinae-Quercetum roboris*. Na prosvětlených místech těchto stanovišť místy dominuje ostřice nízká (*Carex humilis*). Takové lokality lze pak klasifikovat též jako subxerofilní teplomilné doubravy. Zastoupení dalších teplomilných druhů je zde však omezené.

Na vyvýšených místech plošiny jsou fragmentárně rozšířeny subkontinentální borové doubravy svazu *Genisto germanicae-Quercion*. Místy jsou to dnes téměř čisté borové monokultury, kde se dub udržuje v podúrovni a v keřovém patře. Půdy jsou chudé na živiny, lehké a silně kyselé na minerálně chudých substrátech typu vysychavé kambizemě.

Fragmentárně, zvláště v Z části území na hlubších, živinami bohatších půdách se vyskytují hercynské habrové a lipové doubravy svazu *Carpinion*, nejčastěji asociace *Tilio*

cordatae-Betuletum pendulae. Jedná se o lesy s relativně zachovanou přirozenou dřevinnou skladbou s převahou dubu zimního a habru s příměsí lípy srdčité a místy i buku. V málo vyvinutém keřovém patře se vyskytují nižší jedinci stromového patra a dále líska, zimolez a svída. Druhové složení bylinného patra je variabilní v závislosti na míře zastínění, vlhkosti, dostupnosti bází v půdě a pochopitelně na lesnickém managementu.

Na zamokřených stanovištích na terénních sníženinách a podél melioračních příkopů jsou fragmenty mokřadních olšin svazu *Alnion glutinosae*, tvořené olší lepkavou s příměsí břízy. Voda zde po část roku stagnuje v úrovni povrchu. Půdy jsou nedostatečně provzdušněné, mokré. Tato společenstva však byla v minulosti ovlivněna odvodněním soustavou melioračních příkopů, takže se místy blíží vlhkým acidofilním doubravám. V keřovém patře je hojná krušina (*Frangula alnus*), vzácně byla zjištěna i střemcha (*Prunus padus*). V bylinném patře dominuje *Molinia caerulea*, hojně jsou kapradiny (*Dryopteris carthusiana*) a ostřice (*Carex canescens*, *C. remota*, *C. elongata*). V rokli potůčku je fragment údolního jasanovo-olšového luhu.

Zájmové území se nachází převážně ve druhém, méně i v prvním lesním vegetačním stupni. Pokud jde o zastoupení souborů lesních typů, převažují soubory kyselé a svěží řady (2K, 2S). Ve vlhkých acidofilních doubravách převládá řada vlhká 3V, v suchých acidofilních doubravách je klasifikována suchá řada 1C, na svazích kamenitá 2N. Naopak na stanovištích borových doubrav je mapována chudá řada (1M). Ojediněle zjištěna i bohatá řada (2B). Lokálně na zamokřených místech jsou soubory oglejené řady (2O, 2P, 1Q) v podmáčených olšinách ojediněle 2T.

Přehled nejčastěji zastoupených lesních typů (dle LHP) v předmětném území:

- 2K6 kyselá buková doubrava se třtinou rákosovitou
- 2S6 svěží buková doubrava ochuzená
- 1M6 borová doubrava na dunách s třtinou křovištní
- 2M1 chudá buková doubrava mechová
- 0P1 kyselý jedlodubový bor borůvkový
- 1C1 suchá habrová doubrava biková teplomilná
- 1C2 suchá habrová doubrava lipnicová
- 2B3 bohatá buková doubrava mařinková
- 3V3 vlhká dubová bučina papratková
- 1Q1 březová doubrava bezkolencová
- 2N1 kyselá kamenitá buková doubrava s třtinou rákosovitou
- 2P1 kyselá jedlová doubrava s bikou chlupatou
- 2T1 podmáčená chudá jedlová doubrava bezkolencová

Živočichové

Obojživelníci: Vzhledem k neexistenci jakéhokoli vhodného mokřadu v předmětném území je prakticky vyloučeno, aby se zde doc házelo k hromadnému rozmnožování obojživelníků. Byl zaznamenán výskyt ropuchy obecné a skokana hnědého v terestrické fázi jejich života.

Plazi: Z plazů sice nebyl zastížen ani jeden druh, ale vzhledem k charakteru biotopu předpokládat výskyt ještěrky obecné, a to na místech s otevřenými plochami bez vegetace nebo řídkou vegetací a ještěrky živorodé na vlhčích světlinách a pasekách a slepý křehkého. (tab. 1).

Tab. 1 Pravděpodobný výskyt obojživelníků a plazů v předmětném území

Druh	Species	Výskyt	Vyhl. MŽP 395/92 Sb.	Stupeň přijatelnosti
OBOJŽIVELNÍCI	AMPHIBIA			
OCASATÍ	CAUDATA			
ŽÁBY	ANURA			
Ropuchoví	Bufoidea			
Ropucha obecná	<i>Bufo bufo</i>	+	O	5
Skokanoví	Ranidae			
Skokan hnědý	<i>Rana temporaria</i>	+		
PLAZI	REPTILIA			
ŠUPINATÍ	SQUAMATA			
Ještěrkoví	Lacertidae			
Ještěrka obecná	<i>Lacerta agilis</i>	+	SO	5
Ještěrka živorodá	<i>Lacerta vivipara</i>	+	SO	5
Slepýšoví	Anguillidae			
Slepýš křehký	<i>Anguis fragilis</i>	+	SO	5

Ptáci: V letech mapování hnízdního rozšíření ptáků v ČR bylo zjištěno celkem 44 druhů ptáků, z toho 36 s prokázaným, pravděpodobným či možným hnízděním a 7 je pozorovaných v době hnízdění – Tab. 2. Celkem 12 druhů patří mezi zvláště chráněné druhy (Vyhl. Č. 395/92 Sb.), z toho 5 v kategorii „silně ohrožených“ (krahujec obecný, ostříž lesní, holub doupňák, skřivan lesní a žluva hajní) a 7 v kategorii „ohrožených“ (jestřáb lesní, vlaštovka obecná, slavík obecný, lejsek šedý, tuhýk obecný, ořešník kropenatý a krkavec velký) – zdroj: ŠTASTNÝ ET AL. 2006, AVIF.BIRDS.CZ atd. Kromě toho je ve vyjádření krajského úřadu uveden chřástal polní, koroptev polní, sluka lesní, skřivan lesní a výr velký. V případě chřástala polního a koroptve polní je jejich výskyt v předmětném území (prakticky bez výjimky lesní prostředí) prakticky vyloučen a není nutné se jimi vůbec zabývat.

Tab. 2 Zjištěné druhy ptáků v předmětném území

Druh	Species	Výskyt	395/92
DRAVCI	FALCONIFORMES		
Jestřábovití	Accipitridae		
Jestřáb lesní	<i>Accipiter gentilis</i>	B5	O
Krahujec obecný	<i>Accipiter nisus</i>	A1	SO
Káně lesní	<i>Buteo buteo</i>	C12	
Sokoloví	Falconidae		
Ostříž lesní	<i>Falco subbuteo</i>	0	SO
Poštolka obecná	<i>Falco tinnunculus</i>	0	
MĚKKOZOBÍ	COLUMBIFORMES		
Holuboví	Columbidae		
Holub doupňák	<i>Columba oenas</i>	0	SO
Holub hřivnáč	<i>Columba palumbus</i>	B5	

Hrdlička divoká	<i>Streptopelia turtur</i>	0	
KUKAČKY	CUCULIFORMES		
Kukačkovití	Cuculidae		
Kukačka obecná	<i>Cuculus canorus</i>	A1	
SOVY	STRIGIFORMES		
Puštíkovi	Strigidae		
Puštík obecný	<i>Strix aluco</i>	A1	
ŠPLHAVCI	PICIFORMES		
Datlovití	Picidae		
Žluna zelená	<i>Picus viridis</i>	A1	
Datel černý	<i>Dryocopus martius</i>	A1	
Strakapoud velký	<i>Dendrocopos major</i>	C13	
PĚVCI	PASSERIFORMES		
Skřivanovití	Alaudidae		
Skřivan lesní	<i>Lullula arborea</i>	A2	SO
Skřivan polní	<i>Alauda arvensis</i>	A2	
Vlaštovkovití	Hirundinidae		
Vlaštovka obecná	<i>Hirundo rustica</i>	0	O
Jiříčka obecná	<i>Delichon urbica</i>	0	
Konipasovití	Motacillidae		
Linduška lesní	<i>Anthus trivialis</i>	A2	
Střízlíkovití	Troglodytidae		
Střízlík obecný	<i>Troglodytes troglodytes</i>	A2	
Pěvuškovití	Prunellidae		
Pěvuška modrá	<i>Prunella modularis</i>	A2	
Drozdovití	Turdidae		
Červenka obecná	<i>Erithacus rubecula</i>	A2	
Slavík obecný	<i>Luscinia megarhynchos</i>	A2	O
Rehek zahradní	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	A2	
Kos černý	<i>Turdus merula</i>	C13	
Drozd zpěvný	<i>Turdus philomelos</i>	C13	
Drozd brávník	<i>Turdus viscivorus</i>	C13	
Pěnicovití	Sylviidae		
Cvrčilka zelená	<i>Locustella naevia</i>	A2	
Rákosník zpěvný	<i>Acrocephalus palustris</i>	A2	
Pěnice pokřovní	<i>Sylvia curruca</i>	A2	
Pěnice hnědokřídlá	<i>Sylvia communis</i>	A2	
Pěnice slavíková	<i>Sylvia borin</i>	A2	
Pěnice černohlavá	<i>Sylvia atricapilla</i>	C16	
Budníček menší	<i>Phylloscopus collybita</i>	A2	
Budníček větší	<i>Phylloscopus trochilus</i>	A2	
Budníček lesní	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	A2	
Králíček obecný	<i>Regulus regulus</i>	A2	
Lejskovití	Muscicapidae		
Lejsk šedý	<i>Muscicapa striata</i>	C12	O
Sýkorovití	Paridae		
Sýkora babka	<i>Poecile palustris</i>	A2	
Sýkora lužní	<i>Poecile montana</i>	A2	
Sýkora parukářka	<i>Parus cristatus</i>	A2	
Sýkora uhelníček	<i>Periparus ater</i>	A2	
Sýkora modřinka	<i>Cyanister caeruleus</i>	C13	
Sýkora koňadra	<i>Parus major</i>	C13	
Brhlíkovití	Sittidae		
Brhlík lesní	<i>Sitta europaea</i>	C13	
Šoupálkovití	Certhiidae		
Šoupálek dlouhoprstý	<i>Certhia familiaris</i>	C13	
Šoupálek krátkoprstý	<i>Certhia brachydactyla</i>	A2	
Žluvovití	Oriolidae		
Žluva hajní	<i>Oriolus oriolus</i>	A2	SO
Ťuhýkovití	Laniidae		
Ťuhýk obecný	<i>Lanius collurio</i>	A1	O
Krkavcovití	Corvidae		
Sojka obecná	<i>Garrulus glandarius</i>		
Straka obecná	<i>Pica pica</i>		
Ořešník kropenatý	<i>Nucifraga caryocatactes</i>	A1	O
Krkavec velký	<i>Corvus corax</i>	A2	O
Špačkovití	Sturnidae		
Špaček obecný	<i>Sturnus vulgaris</i>	A2	
Vrabcovití	Passeridae		

Vrabc polní	<i>Passer montanus</i>	A2	
Pěnkavovití	Fringillidae		
Pěnkava obecná	<i>Fringilla coelebs</i>	C16	
Čížek lesní	<i>Carduelis spinus</i>	A2	
Křivka obecná	<i>Loxia curvirostra</i>	A2	
Dlask tlustozobý	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	0	
Strnadovití	Emberizidae		
Strnad obecný	<i>Emberiza citrinella</i>	A2	

Legenda: Výskyt – kategorie výskytu viz Tab. 1, Sloupec 395/92 – kategorie zvláště chráněných druhů (O – ohrožený, SO – silně ohrožený, KO – kriticky ohrožený)

Savci: Bylo zjištěno nebo předpokládáno celkem 17 běžných druhů, z toho pouze je zjištěný druh savce – veverka obecná – je zařazena mezi zvláště chráněné druhy, a v kategorii druhů „ohrožených“ (tab. 3).

Tab. 3 Pravděpodobný výskyt savců v předmětném území

Druh	Species	Výskyt	Vyhl. MŽP 395/92 Sb.	Stupeň přijatelnosti
SAVCI	MAMMALIA			
HMYZOŽRAVCI	INSECTIVORA			
Ježkovití	Erinacidae			
Ježek západní	<i>Erinaceus europaeus</i>	+		
Krtkovití	Talpidae			
Krtek obecný	<i>Talpa europaea</i>	+		
Rejskovití	Soricidae			
Rejssek obecný	<i>Sorex araneus</i>	+		
Rejssek malý	<i>Sorex minutus</i>	+		
ŠELMY	CARNIVORA			
Psoviti	Canidae			
Liška obecná	<i>Vulpes vulpes</i>	+		
Lasicovití	Mustelidae			
Jezevec lesní	<i>Meles meles</i>	+		
Kuna lesní	<i>Martes martes</i>	+		
Kuna skalní	<i>Martes foina</i>	+		
HLODAVCI	RODENTIA			
Veverkovití	Sciuridae			
Veverka obecná	<i>Sciurus vulgaris</i>	+	O	5
Hrabošoviti	Microtidae			
Hryzec vodní	<i>Arvicola terrestris</i>	+		
Normík rudý	<i>Clethrionomys glareolus</i>	+		
Hraboš polní	<i>Microtus arvalis</i>	+		
Myšoviti	Muridae			
Myšice křovinná	<i>Apodemus sylvaticus</i>	+		
Myšice lesní	<i>Apodemus flavicollis</i>	+		
SUDOKOPYTNÍCI	ARTIODACTYLA			
Prasatovití	Suidae			
Prase divoké	<i>Sus scrofa</i>	+		
Jelenovití	Cervidae			
Smec obecný	<i>Capreolus capreolus</i>	+		
ZAJÍCOVCI	LAGOMORPHA			
Zajícovití	Leporidae			
Zajíc polní	<i>Lepus europaeus</i>	+		

2. Identifikace chráněných zájmů, které budou pravděpodobně zásahem ovlivněny včetně jejich charakteristiky zaměřené na současný stav a cíle ochrany těchto zájmů

VKP – území plánovaného zásahu je tvořeno vesměs PUPFL. Lesy jsou dle ZO významným krajinným prvkem, a proto je nutné řešit, zda nedojde realizací zásahu k jeho negativnímu ovlivnění.

ÚSES – území plánovaného zásahu je v územním překryvu s třemi prvky ÚSES regionální úrovně, dvěma RBK a jedním RBC.

MVÚ, DMK – předmětné území je v překryvu s *MVÚ*

Zvláště chráněné druhy organismů - v prostoru zásahu a jeho okolí bylo zjištěno několik zvláště chráněných druhů

3. Údaje o termínech, obsahu, rozsahu a výsledcích přírodovědného průzkumu a terénního šetření zohledňující sezónní hlediska

Charakteristika, diverzita a úživnost vegetace byla studována v pozdně jarním aspektu během druhé poloviny května 2015. V rámci terénních prací byly vytipovány reprezentativní lokality, na nichž byl proveden detailnější botanický průzkum. Na vybraných lokalitách byly zpracovány fytoocenologické snímky na plochách 10x10 m pomocí modifikované semikvantitativní sedmičlenné kombinované stupnice abundance a dominance podle Braun-Blanqueta (BRAUN-BLANQUET 1965). Současně byly vylišeny a charakterizovány základní vegetační jednotky vyskytující se v území podle Katalogu biotopů (CHYTRÝ ET AL. 2010) a příslušných dílů Vegetace České republiky (CHYTRÝ A KOL. 2007, 2009, 2011, 2013) s použitím dalších literárních podkladů (MORAVEC ET AL. 1995, NEUHÄUSLOVÁ ET AL. 1998). Soubory lesních typů jsou uvedeny podle lesního hospodářského plánu.

Během léta a podzimu 2018 a jara 2019 bylo realizováno několik orientačních terénních šetření s cílem ověřit jednak, zda se na předmětném území vyskytují zvláště chráněné organismy, jednak posoudit stávající prostředí a vyhodnotit jej z hlediska potenciálu pro výskyt zvláště chráněných druhů. Zde byly využity relevantní literární prameny (BARUŠ, OLIVA 1992, HUDEC 1983, 1984, HUDEC, ČERNÝ 1977, HUDEC, ŠTASTNÝ 2005, MIKÁTOVÁ ET AL. 2001, ŠTASTNÝ ET AL. 1996, ŠTASTNÝ ET AL. 2006 atd.). Dále byly využity výsledky mapování hnízdního rozšíření ptáků v ČR v letech 2014-2017 a národní nálezová databáze (NDOP), která je spravována AOPK ČR a veškeré dostupné prameny informací o sledovaném území. V případě mapování hnízdního rozšíření byly použity terénní záznamy z kvadrátů 6058 (konkrétně šestnáctinových čtverců bb a bd – Michal Kavka) a 6059 (konkrétně šestnáctinových čtverců aa a ac – Radek Hampl), do kterých zasahují části předmětného území – nejvíce 6058bb (cca 70%). V tab. 2 je seznam zjištěných druhů ptáků s kategorií stupně prokázanosti hnízdění (blíže viz tab. 4). Při hodnocení míry zásahu na zvláště chráněné a vzácné druhy byla využita stupnice jeho přijatelnosti vzhledem k plánovanému záměru (viz tab. 5).

Orientační pochůzka proběhla též dne 8. března 2020. Jejím účelem je záznam aktuálního stavu lesních porostů a revize využívání elektrických ohradníků severně od východní části předmětného území mezi obcemi Litošice a Semtěš. Rovněž byla pořízena nezbytná fotodokumentace.

Tab. 4 EBBA2 Hnízdní kategorie a stupně průkaznosti hnízdění

0.	Nehnízdicí druh (druh pozorovaný v době hnízdění s podezřením, že jde ještě o tah nebo pobyt nehnízdícího ptáka)
A.	Možné hnízdění
1.	Druh pozorovaný v době hnízdění ve vhodném hnízdním prostředí (za hnízdní období považujeme dobu od 1. 4. do 31.7.). Není ale nutné omezovat se ve všech případech na toto období - např. sovy hnízdí často už dříve a mnozí pěvci, vodní ptáci či holubi mohou, ať už normálně nebo při náhradních snůškách, klást vejce a vyvádět mláďata i v srpnu. Křivka obecná může ostatně hnízdit i uprostřed zimy.
2.	Pozorování zpívajícího samce (samců) nebo zaslechnutí hlasových projevů souvisejících s hnízděním v hnízdním období.
B.	Pravděpodobné hnízdění
3.	Pár pozorovaný v hnízdní době ve vhodném hnízdním prostředí.

4. Stálý okrsek předpokládáný na základě pozorovaného teritoriálního chování (zpěv, zahánění soků apod.) na stejném místě minimálně dvakrát v odstupu jednoho týdne.
 5. Pozorování toku, námluv nebo páření.
 6. Hledání pravděpodobných hnízdišť.
 7. Vzrušené chování nebo varování starých ptáků nejspíše v blízkosti hnízda či mlád'at.
 8. Přítomnost hnízdní nažiny u chyceného starého ptáka.
 9. Staří ptáci pozorováni při stavbě hnízda nebo dlabání hnízdní dutiny.
- C. Prokázané hnízdění**
10. Odpoutávání pozornosti od hnízda nebo mlád'at nebo předstírání zranění.
 11. Nález použitého hnízda, obydleného či opuštěného v době mapování) nebo nález zbytků vaječných skořápek.
 12. Nález čerstvě vylétaných mlád'at (u krmivých ptáků) nebo mlád'at v prachovém opeření (u nekrmivých ptáků).
 13. Pozorování starých ptáků přilétajících na hnízdiště či opouštějících je za okolností, které nasvědčují přítomnosti obsazeného hnízda (včetně vysoko umístěných hnízd nebo hnízdních dutin, do nichž není vidět) či pozorování starých ptáků vysezuji snůšky vajec.
 14. Pozorování starých ptáků při odnášení trusu od hnízda nebo při přinášení potravy mlád'atům.
 15. Nález hnízda s vejci.
 16. Nález hnízda s mlád'aty (viděnými nebo slyšenými).

Tab. 5: Kvantifikace celkové přijatelnosti zásahu vůči danému druhu (upraveno podle ANDĚLA IN LITT.):

Stupeň	Vliv na druh	Celková přijatelnost
1	likvidace lokalit významných zvláště chráněných druhů, která povede k vyloučení nebo vážnému ohrožení celé populace	jednoznačně nepřijatelné, nelze zasahovat
2	vážný přímý zásah, nebezpečí zásadního ohrožení populace	nepřijatelné nebo pouze s velkými výhradami, nutná technická opatření jsou velkého rozsahu
3	střední zásah (např. okrajové ohrožení prostorově velké lokality, dílčí omezení migračních cest)	přijatelné s většími výhradami, nutná technická opatření
4	nepřímý zásah, který nepovede k celkovému ohrožení populace (např. vliv hluku, ruderalizace)	přijatelné řešení, návrh dílčích ochranných opatření
5	vliv bez reálného účinku	jednoznačně přijatelné řešení, nejsou potřeba žádná dodatečná opatření

Způsob hodnocení byl modifikován vzhledem k charakteru záměru a jeho možných dopadům na biotu. Byly shromážděny veškeré relevantní podklady o výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Mimo jiné bylo na základě biotopů, které byly determinovány v předmětném území, provedeno expertní posouzení skutečného a vysloveného pravděpodobného výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů (Vyhl. MŽP Č. 395/1992 Sb., Příloha II a III.). Následně byly posouzeny předpokládané přímé a nepřímé vlivy plánovaného záměru na rostliny a živočichy včetně možných rizik. Mimořádnou pozornost byla věnována opatřením, která vyloučí negativní účinky záměru na biotu v předmětném území a jeho okolí. Speciální pozornost byla věnována posouzení, do jaké míry záměr může negativně ovlivnit ekologicko-stabilizační funkce významného krajinného prvku les, vodní tok.

4. Údaje o provedených konzultacích s odbornými osobami s uvedením oponentů, konzultanta, rozsahu konzultace a závěrů konzultací

Prof. RNDr. Karel Šťastný, CSc. (Vertebrata), Doc. Dr. Jan Farkač CSc. (Evertebrata),
František Havránek, CSc. (biologie zvěře, myslivost)

D) HODNOCENÍ VLIVU ZÁSAHU

1. Zhodnocení dostatečnosti podkladů pro posouzení vlivu zásahu a výčet použitých podkladů a jejich zdrojů

Podklady k zásahu jsou dostatečné. Zásadním materiálem je studie proveditelnosti (HAVRÁNEK ET AL. 2020), kde je podrobně popsán plán a rozsah zásahu – Obora pro záložní chov bílého jelena – Litošice. Další podklady jsou uvedeny v kapitole „Seznam použité a související literatury“.

2. Identifikace a popis předpokládaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, a to v celém rozsahu zásahu, včetně přípravy území, provádění a ukončení zásahu, a včetně případného odstranění stavby, zneškodňování odpadů, revitalizace nebo rekultivace území

VKP:

Vzhledem k tomu, že předmětné území je tvořeno prakticky celé PUPFL, je nutné vyhodnotit vliv plánovaného zásahu do VKP. Lesy a vodní toky, podobně jako rašeliniště, rybníky, jezera a údolní nivy, jsou dle ust. § 3 odst. 1, písmeno b) zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, významnými krajinnými prvky (VKP) a dle ust. § 4 odst. 2 téhož zákona jsou chráněny před poškozováním a ničením. V případě předmětného území jde pouze o les, který je zde VKP ze zákona. Během výstavby i provozu záměru nedojde k jeho výraznému ovlivnění či poškození. Žádné registrované VKP v předmětném území a jeho okolí nebylo vyhlášeno.

Nejvýznamnějším zásahem do tohoto VKP bude stavba oborního plotu. Jak je patrné z technologické a technické části studie proveditelnosti (Havránek et al. 2020), tyto aktivity nejsou spojeny s omezením plochy lesa a budou vedeny s maximální šetrností. Dalšími stavbami budou různá myslivecká zařízení. Omezení lesního porostu bude též prakticky bezvýznamné. Ze zmíněné studie též vyplývá, že bude snaha lesní porosty stabilizovat. Stavby zvěře nebudou udržovány na maximálních možných stavech. Smrkové porosty v předmětném území jsou významně poškozeny kůrovcem a vznikají poměrně rozsáhlé paseky. Rovněž je poškozena část porostů borovice lesní v důsledku významného poklesu hladiny spodní vody během posledních několika let. Stávající porosty dubu (15 % plochy) a buku (5 %) budou zachovány a na uvolněných plochách po smrku a borovici lesní budou významněji vysazovány listnaté druhy dřevin.

ÚSES:

Dle expertního posouzení autora, které vychází ze znalostí biologie velkých savců, zůstává funkce dotčeného biocentra i biokoridoru z hlediska jejich přesunu neomezena. Při jižní hranici zůstává dostatečně široký pruh lesního prostředí, který mohou velké druhy savců při migraci bez problémů využít. Pro malé i střední druhy savců zůstane předmětné území nadále bez jakýchkoli problémů průstupné a bude zachována konektivita. Své ostatní funkce u všech třech jmenovaných prvků ÚSES v plné míře zachovány. Zemědělské plochy jižně od Litošic směrem na Semtěš jsou oploceny dočasnými nízkými elektrickými ohradníky, které v žádném případě nemohou fungovat jako migrační překážka pro velké druhy savců.

MVE/DMK:

Předmětné území je součástí migračně významného území. Je třeba zmínit, že MVE pokrývají 2/3 území ČR (Obr. 5), a tudíž je zcela nemožné, aby nebylo v celé jejich plánu budovat oplocená území. MVÚ jsou dostatečně kapacitní a plánovaný záměr neohrozí jejich funkčnost. Oplocení je navíc konstruováno tak, aby bylo pro malé a středně velké pozemkové obratlovce průstupné, čímž pro ně nedojde k omezení migrační prostupnosti území. V případě velkých druhů savců není předmětné území překážkou a jsou schopné jejt jakýchkoli problémů obejít, a to i navzdory dočasným nízkým elektrickým ohradníkům jižně od Litošic, které nejsou pro velké druhy savců reálnou migrační překážkou. Co se týče dálkově migračního koridoru (DMK), tak jeho osa prochází nejbližší cca 400 m od plánovaného oplocení předmětného území (obr. 7). Je prakticky nemožné, aby byla omezena jeho funkčnost.

KOMENTÁŘ KE ZJIŠTĚNÝM ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÝM DRUHŮM – VYHL. MŽP/395/1992 SB.:

Silně ohrožené druhy

Ještěrka živorodá

Rozšíření v ČR: Ještěrka živorodá patří mezi vůbec nejrozšířenější druhy pozemních plazů na světě. Nalezneme ji téměř v celé Evropě a západní až východní Asii, od Irsku po ostrovy Hokkaidó a Sachalin. Denní druh s vyššími nároky na vlhké a mírně zastíněné prostředí. Vyskytuje se od nížin do 1500 m n. m. Dožívá se 16 až 20 let. Páří se v dubnu až květnu. Převažující vejcoživorodí jedinci rodí živá mláďata v září až říjnu. Vejcorodí jedinci se v našem území pravděpodobně nevyskytují. Živí se drobnými bezobratlými živočichy, zejména plíží, červy, larvy i dospělce hmyzu ap.

Rozšíření v okolí záměru: Na vhodných místy poměrně běžná.

Charakter výskytu: Řídce se vyskytuje na vodních místech

Charakteristika vlivu: neutrální – po výstavbě a provozování záměru nedojde k zásadní změně v charakteru prostředí.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ještěrka obecná

Rozšíření v ČR: Ještěrka obecná je plošně rozšířena po celé Evropě s výjimkou Irsku, Portugalska, Chorvatska, Norska, Finska a ostrovů Středozemního moře. V České republice byla zjištěna v 94 % mapovacích čtverců. Jde o nejrozšířenější a nejpočetnější druh plaza u nás. Obývá sušší a teplejší lokality typu výslunných strání, pastvin, zahrádek, kamenných zídek a dalších. Místy se s ní můžeme setkat i v horách. Zimuje od září do března převážně v zemi. Potravou jsou převážně bezobratlí živočichové. Druhové složení závisí na typu lokality výskytu.

Rozšíření v okolí záměru: hojný druh na všech vhodných místech v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru

Charakter výskytu: na vhodných otevřenějších místech se nehojně vyskytuje.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné zásadní změně v charakteru prostředí tohoto druhu. Odlesněním v důsledku sucha a kalamitních škůdců dojde k vytvoření větších otevřených ploch, což je pro něj benefit.

Návrh opatření: žádné

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Slepýš křehký

Rozšíření v ČR: V ČR se vyskytuje plošně, tedy na naprosté většině území (92 %). Žije v různých typech prostředí: na okrajích lesů, pasekách, polích, loukách a lomech. Vyhýbá se bezlesé krajině. Vystupuje od nížin do 1000 m n. m. Žije skrytě pod kameny, v děrách, lesní hrabance, pod listím či v trávě s vrstvou stařiny. Aktivní je zejména v noci a za soumraku. Zimuje hromadně pod zemí, někdy i s jinými druhy plazů, od října (listopadu) do dubna. Záhy po zimování se páří. Slepýš je vejcoživorodý. Samice po 90 dnech rodí 5 – 25 mlád'at. Slepýši se mohou dožívat vysokého věku (30–50 let). Jeho jídelníček tvoří hlavně žížaly, mnohonožky a plži bez ulit.

Rozšíření v okolí záměru: hojný druh na všech místech s vhodným prostředím – v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru

Charakter výskytu: pravidelně na pasekách a okrajích listnatých a smíšených lesů

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné změně v charakteru prostředí tohoto. Zavádění listnatých dřevin je v jeho prospěch.

Návrh opatření: žádné

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Krahujec obecný

Rozšíření v ČR: Krahujec obecný hnízdí na celém území ČR od nížin až do hor (nejvýše v 1150 m n. m.). Populace je zřejmě stabilní, v letech 1985-89 byla její početnost odhadnuta na 3200-3900 párů, v letech 2001-03 na 3500-4500 párů, zřejmě v souvislosti se stupňující se synantropizací. V Červeném seznamu spadá krahujec obecný do kategorie VU – druh zranitelný.

Rozšíření v okolí záměru: pravidelně se vyskytující druh na všech místech s vhodným biotopem – rovněž v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru.

Charakter výskytu: lovné přelety zjištěny několikrát v předmětném území i v jeho bezprostřední blízkosti. I když hnízdění nebylo prokázáno, tak je vysoce pravděpodobné.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádnému ovlivnění charakteru prostředí tohoto druhu. Vybudovaný oborní plot bude dobře viditelný, takže nebude ohrožovat lovící ptáky.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ostříž lesní

Rozšíření v ČR: Ostříž lesní hnízdí řídkce po celém území ČR, o poznání hojněji v východní části. Do hor vystupuje velmi vysoko, v Krkonoších a Jeseníkách bylo hnízdo doloženo v 1120 m n. m. V současnosti jde o mírně přibývajícím druh. V letech 1985-89 početní stav odhadnut na 150-230 párů, v období 2001-03 na 200-300 párů. Počet v obsazených kvadrátech se obvykle pohybuje kolem 1-2 párů. V Červeném seznamu z počátku nového milénia byl ostříž lesní zařazen do kategorie EN - druh ohrožený.

Rozšíření v okolí záměru: V okolních kvadrátech severním a západním směrem bylo prokázáno a pravděpodobné hnízdění

Charakter výskytu: Ojedinělý. Bylo zjištěno pravděpodobné hnízdění v letech 2014-17

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné změně v charakteru prostředí tohoto druhu.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Holub doupňák

Rozšíření v ČR: V ČR hnízdí doupňák roztroušeně od nížin až po horské polohy, nejvíce byl zastížen v 1200 m n. m. Od 40. - 50. let minulého století bylo z mnoha míst zaznamenáno jeho mizení, v rozmezí let 1973-77 až 2001-03 však došlo k výraznějšímu šíření (z 31 % obsazených čtverců na 69 %) a zvyšování početnosti. V letech 1985-89 žilo v ČR asi 3000-6000 párů, v období 2001-03 se jeho stavy zvýšily zhruba o 20-30 % na 4000-7000 párů a druh začal hnízdit i na netypických místech (větrolamy, břehové porosty). V Červeném seznamu spadá do kategorie VU - zranitelný druh.

Rozšíření v okolí záměru: Prakticky ve všech okolních kvadrátech pravděpodobné prokázáno hnízdění v letech 2014-17

Charakter výskytu: Ojediněle. Bylo zjištěno možné hnízdění

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné změně v charakteru prostředí tohoto druhu. Právě naopak bude snaha zaštetřit staré listnaté porosty, což je v jeho prospěch.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Skřivan lesní

Rozšíření v ČR: Skřivan lesní hnízdí na území ČR jen roztroušeně, zřetelně početně v západní polovině státu. Vyskytuje se od nížin až nad horní hranici lesa. Nejvýše byl zastížen v Krkonoších v 1250 m n. m. V období 1973-77 osídlil skřivan lesní v ČR 39 % kvadrátů, v letech 1985-89 poklesla obsazenost na 26 %, v letech 2001-03 vzrostla na 39 %. Početní stav byl v období 1985-89 stanoven na 600-1100 párů a tento stav se i přes místní zvýšení početnosti zachoval i v letech 2001-03. V Červeném seznamu byl skřivan lesní zařazen do kategorie EN - druh ohrožený.

Rozšíření v okolí záměru: V sousedních kvadrátech (sever a západ) bylo prokázáno hnízdění.

Charakter výskytu: Bylo zjištěno možné hnízdění. V letech mapování hnízdního rozšíření ptáků v ČR (20104-17) byl však v předmětném území hlášen pouze jednou. Optimální prostředí pro tento druh zde doposud chybí. S postupující kůrovcovou kalamitou, která se projevuje i v předmětném území, se však mohou vytvořit.

Charakteristika vlivu: Během výstavby záměru i jeho provozu nedojde k žádnému ovlivnění stávajícího prostředí tohoto druhu. Vznik velkých pasek po posledních letech (kůrovec, sucho) mu může prospět.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Žluva hajní

Rozšíření v ČR: Žluva hajní byla v ČR registrována zhruba ve dvou třetinách kvadrátů. Preferuje nížiny a výjimečně bývá zastížena i ve vyšších polohách. Nejvýše položené pozorování bylo v Beskydech v 1150 m n. m. Obývá světlé listnaté lesy, staré parky a zahrady, pásy stromů kolem vod, polní lesíky a větrolamy. V letech 1985-89 byl stav v ČR odhadnut na 8000-16 000, v letech 2001-03 zůstal stejný i přes mírný nárůst zjištěný monitoringem ptačích populací v ČR od r. 1982. V Červeném seznamu ptáků ČR byla žluva hajní zařazena do kategorie LC – druh málo dotčený (ŠTASTNÝ ET AL. 2006).

Charakter výskytu: Hlasové teritoriální projevy v předmětném území nevyklučují hnízdění.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k biologii tohoto druhu bez jakéhokoli ovlivnění.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ohrožené druhy

Mravenci (*Formica* sp.)

Rozšíření v ČR: rod *Formica* je chráněn jako celek. Důvodem je obtížné rozlišení jednotlivých druhů tzv. lesních mravenců vytvářejících kupovitá mravenišť. V ČR bylo zjištěno celkem 18 druhů (WERNER, BEZDĚČKA 2001). V Červeném seznamu ohrožených druhů České republiky – bezobratlí (FARKAČ ET AL. 2005) jsou uvedeny pouze následující druhy mravenců rodu *Formica*: *F. aquilonia*, *F. foreli*, *F. transcaucasica* (druhy ohrožené), *F. exsecta*, *F. gagates*, *F. pressilabris* (druhy zranitelné). Přítomnost těchto šesti druhů na hodnoceném území je vyloučena. Zjištěné dva druhy jsou běžné:

F. pratensis je rozšířen v celé Eurasii. V ČR je na vhodných stanovištích běžný. Žije především v otevřeném prostoru nížin a pahorkatin – na polních mezích, loukách, kolem příkopů, ve světlých lesích. Staví kombinované hnízdo s nadzemní i podzemní částí. Nadzemní stavba není příliš upravená, bývá to nízká, široká a plochá kupa z rostlinného materiálu. Mravenci ji budují z hrubšího materiálu – někde z jehličí, jinde z úlomků rozmanitých rostlin i hlíny.

F. rufibarbis je na vhodných stanovištích hojný po celém území ČR. Obývá otevřená, celodenně osluněná, travnatá stanoviště, od xerothermních pastvin a stepí až po mezofilní

louky na jílovitých půdách, také ve městech a v okrajích světlých listnatých lesů. Hnízda má jednoduchá zemní a pod kameny, v hustějších nekosených trávnicích často s velkou hlinitou kupkou.

Rozšíření v okolí záměru: oba dva nalezené druhy jsou hojní v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru.

Charakter výskytu: běžné druhy

Charakteristika vlivu: realizace záměru neovlivní udržení příznivého stavu těchto druhů z hlediska jejich ochrany.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Čmeláci (*Bombus* sp.)

Rozšíření v ČR: rod *Bombus* je chráněn jako celek. Pro složitost determinace jsou chráněny všechny druhy rodu, tedy i druhy plošně rozšířené, mnohdy obývající ruderální plochy jako zahrádky, parky, okolí silničních komunikací, železnice apod. V Červeném seznamu ohrožených druhů České republiky – bezobratlí (FARKAČ ET AL. 2005) jsou uvedeny *Bombus magnus*, *B. maxillosus*, *B. muscorum*, *B. veteranus* (kriticky ohrožené druhy), *B. norvegicus*, *B. ruderatus* (druhy ohrožené), *B. confusus*, *B. distinguendus*, *B. humilis pomorum*, *B. quadricolor*, *B. subterraneus*, *B. wufleni* (druhy zranitelné). Výskyt druhů uvedených v Červeném seznamu předmětném území prakticky nepřichází v úvahu.

B. lapidarius obývá mírnou zónu Evropy a Asie. Žije hojně v lesích, na polích, loukách a v zahradách od nížin až do hor. Hnízda zakládají pod zemí i nad zemí, v puklinách skal a v hromadách kamení, budovách, opuštěných ptáčích budkách.

B. terrestris je rozšířen v Evropě, severní Africe a Malé Asii. Objevuje se již od března. Hnízadí v zemi v opuštěných hnízdech hlodavců a krteků, v různých dutinách pod povrchem země, také však v různých objektech nad zemí, přijímá i čmeláčí úly. U nás se hojně vyskytuje v lesích, na loukách, polích a v zahradách od nížin do hor.

B. bohemicus (= *Psithyrus bohemicus*) je podobný běžnému čmeláku hájovému (*B. lucorum*), v jehož hnízdech nejčastěji parazituje.

Rozšíření v okolí záměru: všechny uvedené druhy jsou hojné v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru.

Charakter výskytu: výskyt na všech sledovaných lokalitách

Charakteristika vlivu: neutrální – při výstavbě a provozování záměru nedojde k zásadní změně v charakteru prostředí. Bude udržen příznivý stav druhů z hlediska jejich ochrany.

Návrh opatření: není potřeba přijímat žádná opatření

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ropucha obecná

Rozšíření v ČR: Zcela běžný druh žáby. V ČR byla zastížena na cca 88 % území. Stanoviště je nenáročná, žije na polích, loukách, v lesích, zahradách, v parcích atd.

převážně noční aktivitu. Den tráví ukryta v zemních děrách, které mohou sloužit i k zimování (od října do března či dubna). K páření dochází bezprostředně po zimování – tehdy se ropuchy přesunují na tradiční místa rozmnožování. Ropuchy jsou teritoriální, v terestrické fázi přebývají ve stejném úkrytu. Více než polovinu stravy ropuchy tvoří mravenci, následují brouci, pavouci a jiný blanokřídlý a dvoukřídlý hmyz.

Rozšíření v okolí záměru: hojný druh na všech vhodných místech – rovněž v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru

Charakter výskytu: přímo v předmětném území není vhodný biotop pro rozmnožování (vodní plocha), procházejí jím zřejmě jen migrující jedinci vždy řádově v jednotkách kusů a zcela jistě se zde na řadě míst v terestrické fázi vyskytuje trvale.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné změně v charakteru prostředí tohoto druhu a nemůže být ovlivněn ani přímo. Oborní plot bude vybudován tak, aby nepůsobil jako migrační překážka pro drobné a střední druhy obratlovců, tedy i pro tento druh.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Vlaštovka obecná

Rozšíření v ČR: V ČR je vlaštovka obecná početně hnízdicím druhem na celém území, což platí především pro nižší polohy. Vzhledem k hnízdním vazbám k lidským obydlím žije jen tak vysoko, kde vhodná stavení jsou. V letech 1985-89 žilo v ČR odhadem 320 000-640 000 párů. V Červeném seznamu patří vlaštovka obecná k druhům málo dotčeným (LC).

Rozšíření v okolí záměru: v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru platí totéž co v celorepublikovém měřítku.

Charakter výskytu: Potravní přelety nad otevřenými plochami předmětného území a na jeho okrajích. Druh zde nehnízdí.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k zásadní změně v charakteru prostředí. Tento druh pružně mění svá loviště podle potravní nabídky létajícího hmyzu, navíc lesní prostředí pro lov prakticky nepoužívá.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Lejsek šedý

Rozšíření v ČR: Lejsek šedý je na území ČR rozšířen vcelku rovnoměrně, ovšem nikde nepatří mezi hojné druhy. Četnější je v nížinách a pahorkatinách, ojediněle však vystupuje i vysoko do hor. Obývá aleje starých stromů, světlé staré lesy, parky a zahrady. Od 60. let minulého století byl v ČR zaznamenán úbytek až o 25 %, z monitoringu ptačích populací z let 1982-2003 vyplývá však již nárůst. V letech 1985-89 u nás hnízdilo 30 000-60 000 párů, v letech 2001-2003 40 000-80 000 párů. V Červeném seznamu ptáků ČR z počátku milénia je lejsek šedý zařazen v kategorii druhů málo dotčených (LC).

Rozšíření v okolí záměru: hojný druh na všech vhodných místech v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru.

Charakter výskytu: druh zde nehojně hnízdí na okrajích starých listnatých lesů.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádné změně v charakteru prostředí tohoto druhu. Vznikající mozaika otevřených ploch a lesů mu vyhovuje.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Jestřáb lesní

Rozšíření v ČR: Jestřáb lesní je v ČR rozšířen na převážné části území, chybí jen ve zcela bezlesých oblastech. Obsazenost kvadrátů jestřábem lesním v ČR se ve všech mapovaných letech pohybovala v rozmezí 84-92 %. Celkový počet párů v letech 1985-89 byl odhadnut na 2000-2800 párů, v období 2001-03 početnost, vzhledem k přetrvávajícímu pronásledování poněkud poklesla na 1800-2500 párů. To je také hlavním důvodem přeřazení jestřábu lesního v Červeném seznamu z kategorie druhů téměř ohrožených mezi druhy zranitelné (VU) - (ŠŤASTNÝ ET AL. 2006).

Rozšíření v okolí záměru: jižně až západně od předmětného území v letech 2014-2017 bylo možné až prokázáno hnízdění.

Charakter výskytu: během mapování hnízdního rozšíření v letech 2014-17 nebyl tento druh v předmětném území zaznamenán (viz záznamy Radka Hampla a Michala Kašpárka v příslušných malých čtvercích). Kromě Vlčí skály nejsou v předmětném území žádné podmínky pro hnízdění jestřába velkého hnízdní podmínky optimální.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k neexistenci aktuálních pozorování tohoto druhu v předmětném území nelze předjímat možný vliv záměru. I v případě výskytu tohoto druhu nemůže dojít k jeho negativnímu ovlivnění.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Sluka lesní

Rozšíření v ČR: Sluka lesní hnízdí na území České republiky od nížin do 1276 m n. m. (Moravskoslezské Beskydy). Naproti tomu hypsometricky nejnižší hnízdí v Oboře Součava na jižní Moravě (150 m n. m). Celkový počet v ČR zůstal stejný jako při mapování v letech 1985-89, tedy 1500-3000 párů. Vzhledem k trvajícím nedostatečným znalostem o hnízdní hustotě i k poměrně nízkým početním stavům je sluka lesní v novém Červeném seznamu (ŠŤASTNÝ, BEJČEK 2003) zařazena do kategorie VU - zranitelný druh.

Rozšíření v okolí záměru: během mapování hnízdního rozšíření ptáků v ČR 2014-17 byla hlášena jen v jednom ze severních sousedních kvadrátů v kategorii možné hnízdění.

Charakter výskytu: během mapování hnízdního rozšíření ptáků v ČR 2014-17 nebyla sluka lesní v předmětném území, ani v okolí, zjištěna.

Charakteristika vlivu: vzhledem k výše uvedenému nebude vliv zásahu během výstavby i provozu žádný.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Výr velký

Rozšíření v ČR: V letech 1895-1904 byly v ČR jen dvě desítky obsazených hnízdišť výra, v období 1940-45 žilo u nás asi 75 párů. Nárůst početnosti neustále pokračoval, výr obsadil takřka celé území ČR a začal hnízdit i na neobvyklých místech (lomy v provozu, okraje měst, polní lesíky) v hustotách až 3-5 párů/100 km². V letech 1973-77 hnízdilo v ČR 400-600 párů (obsazenost území 34 %), v letech 1985-89 600-950 párů (63 %). Následná stagnace se projevila v období 2001-03 v počtu 600-900 párů (63 %). V Červeném seznamu spadá výr mezi druhy ohrožené (EN) - (ŠŤASTNÝ ET AL. 2006).

Rozšíření v okolí záměru: jižně až západně od předmětného území v letech 2014-2017 možné až prokázané hnízdění.

Charakter výskytu: během mapování hnízdního rozšíření v letech 2014-17 nebyl tento druh v předmětném území zaznamenán (viz záznamy Radka Hampla a Michala Kavky v příslušných malých čtvercích). Kromě Vlčí skály nejsou v předmětném území pro výra velkého hnízdní podmínky optimální.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k neexistenci aktuálních pozorování tohoto druhu v předmětném území nebude vliv zásahu žádný. Pokud by došlo k pokusu o hnízdění, tak by záměr ve fázi provozu měl pro výra výhodu. Jedním z rušivých elementů je pro něj i pohyb lidí v okolí hnízda. Vstup veřejnosti do předmětného území bude prakticky vyloučen, a tudíž šance na vyhnízdění by jednoznačně stoupla.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Slavík obecný

Rozšíření v ČR: Slavík obecný obývá v České republice oblasti sušších listnatých lesů a křovinných formací v nižších polohách do 600 m n. m. Po r. 1950 začalo šíření a trvalé zvyšování početnosti. Celkový početní stav v ČR byl v letech 2001-03 stanoven na 8000 - 16 000 párů, v předcházejícím mapování 1985-89 to bylo jen 6000-12 000 párů. Silně se zvýšilo i osídlení ČR z 28 % obsazených čtverců v letech 1973-77 na 50 % v letech 2001-03 -(ŠŤASTNÝ ET AL. 2006).

Rozšíření v okolí záměru: Vcelku běžně se vyskytuje ve vhodném prostředí okolních kvadrátů

Charakter výskytu: Hnízdění nebylo prokázáno – zaznamenáno pouze v kategorii „možné hnízdění“.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k velice omezenému výskytu vhodného prostředí slavíka obecného nemá smysl komentovat.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ťuhýk obecný

Rozšíření v ČR: Ťuhýk obecný se vyskytuje prakticky na celém území ČR od nížinné až po horské polohy, ovšem nikde nepatří mezi hojné druhy. Nejvýše byl zjištěn v Krkonoších v 1420 m n. m. Hnízdí v otevřené krajině s křovinami, v zahradách, sadech, vinohradech, na lesních pasekách s řídkým mlází. V letech 1985-89 u nás hnízdilo 25 000-50 000 párů. Při monitoringu ptačích populací byl potvrzen vzrůst počtů s průměrným navýšením 10 % za rok. Odhad stavů v ČR pro období 2001-03 byl povýšen na 30 000-60 000 hnízdících párů. V Červeném seznamu byl ťuhýk obecný zařazen mezi druhy málo dotčené (ŠTASTNÝ ET AL. 2006).

Rozšíření v okolí záměru: vyskytuje se běžně v době tahu a ve vhodných typech prostředí pravidelně hnízdí

Charakter výskytu: Ve vhodném prostředí poměrně běžný druh. Vzhledem ke vzniku velkých pasek (kůrovec, sucho), které budou zarůstat dřevinami, bude ve stádiu sukcese s křovinami vhodné prostředí pro jeho hnízdění.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k biologii tohoto druhu bez jakéhokoli ovlivnění.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Ořešník kropenatý

Rozšíření v ČR: Ořešník kropenatý je v ČR rozšířen především v horských oblastech v jehličnatých porostech, hnízdí však i v kulturních smrčínách nízkých poloh. Nejvýše byl zaznamenán v Krkonoších v 1370 m n. m. V letech 1973-77 byl ořešník kropenatý zaznamenán ve 37 % kvadrátů, v letech 1985-89 již v 50 %. Došlo k vyplnění mezí a v rozšíření v řadě oblastí a tento trend pokračoval dále, takže v letech 2001-03 bylo obsazeno 54 % kvadrátů. V letech 1985-89 i 2001-03 u nás hnízdilo 2500-5000 párů. V Červeném seznamu z počátku nového milénia byl ořešník zařazen mezi druhy zranitelné (VU).

Rozšíření v okolí záměru: ve dvou severních sousedních kvadrátech bylo v letech 2001-03 zjištěno „možné hnízdění“

Charakter výskytu: možné hnízdění

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádnému přímému, ani nepřímému, ovlivnění.

Návrh opatření: žádný

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Krkavec velký

Rozšíření v ČR: Krkavec velký žije v ČR v otevřené krajině i v lesích od nížin po nejvyšší polohy. V novodobé historii u nás poprvé zahrnil v r. 1968 na severní Moravě. Od té doby se rychle šířil dvěma směry: z Německa jižním až jihovýchodním, z Polska východním až jihozápadním. Vlna osídlení v jižních Čechách byla iniciována reintrodukcemi v Bavorském národním parku. Územní i početní trend byl prudce rostoucí – 1973-77: 3 % obsazených kvadrátů, 5-10 párů, 1985-89: 45 %, 250-400 párů, 2001-03: 90 %, 800-1200 párů. V Červeném seznamu je zařazen mezi druhy zranitelné (VU) - (ŠTASTNÝ ET AL. 2006).

Rozšíření v okolí záměru: v současnosti se pravidelně celoročně vyskytuje v širokém okolí záměru.

Charakter výskytu: celoročně registrovány přelety nad předmětným územím, možné hnízdění.

Charakteristika vlivu: Vzhledem k biologii tohoto druhu bez jakéhokoli ovlivnění.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

Veverka obecná

Rozšíření v ČR: U nás se veverka vyskytuje na celém území, horní hranice výskytu je dána horní hranicí lesa. V našich podmínkách obývá všechny typy lesních porostů, od listnatých po jehličnaté, i lesu podobná stanoviště (zahrady, parky, hřbitovy, apod.).

Rozšíření v okolí záměru: poměrně běžný druh v lesích všeho druhu v blízkém i širokém okolí hodnoceného záměru.

Charakter výskytu: nehojně se vyskytuje v celém předmětném území.

Charakteristika vlivu: neutrální – během výstavby a provozování záměru nedojde k žádnému přímému či nepřímému vlivu.

Návrh opatření: žádná

Celková přijatelnost zásahu: stupeň 5 (viz tab. 5)

3. Vyhodnocení očekávaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, včetně vlivů kumulativních, synergických a vlivů spolupůsobících faktorů, z hlediska jejich rozsahu a významnosti a se zohledněním předpokládané délky jejich trvání a případného opakování

Žádné fatální vlivy zásahu na chráněné zájmy nebyly nalezeny, a to ani samostatně, ani ve spojení s jinými plánovanými záměry.

4. Pořadí variant zásahu z hlediska míry negativního ovlivnění chráněných zájmů, jsou-li zpracovány a je-li možné jejich pořadí stanovit

Plánovaný zásah je jednovariantní.

5. Návrh opatření k vyloučení negativního vlivu zásahu na chráněné zájmy nebo zmírnění, nelze-li ho zcela vyloučit, nebo návrh náhradních opatření ke kompenzaci negativního vlivu, včetně návrhu následného monitoringu negativních vlivů zájmy a návrh způsobu jejich vyhodnocování, lze-li taková opatření ohledem na charakter dotčeného chráněného zájmu stanovit

Bylo by žádoucí v místech překryvu předmětného území s prvky ÚSES naistalovat monitorovací zařízení k odhalení chování pohybujících se velkých druhů savců.

6. Porovnání míry negativního vlivu zásahu bez realizace opatření k vyloučení zmírnění nebo ke kompenzaci negativního vlivu s mírou negativního vlivu v případě jejich realizace

Plánovaný záměr nemá negativní vliv na chráněné zájmy, a to ani v době výstavby v době provozu.

7. Závěr hodnocení z hlediska závažnosti vlivu zásahu včetně konstatování, zda jaké míře zásahem dojde k ovlivnění chráněných zájmů.

Byla provedena velmi podrobná analýza možných vlivů plánované obory pro chov bílého jelena Litošice na živou i neživou složku ekosystémů. Výsledkem je expertní posouzení, které odpovídá požadavkům na biologické hodnocení ve smyslu ve smyslu § 67 pododst. 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

V předmětném území se vyskytuje nebo se s největší pravděpodobností vyskytuje celkem 21 zvláště chráněných druhů, z toho 8 SO a 13 O. U většiny bylo vyhodnoceno, že realizací záměru vybudování a provoz Obory pro záložní chov bílého jelena Litošice nedojde k přímým ani nepřímým negativním vlivům na jejich populace, ani jedince. Pouze v případě skřivana lesního, kde bylo zjištěno „možné hnízdění“, není vzhledem k hnízdění na zemi vyloučen negativní vliv. Zároveň je třeba zdůraznit, že charakter prostředí v předmětném území není zcela optimální, a pokud by skutečně došlo k hnízdění, tak bude mít charakter nepravidelnosti a ojedinělosti. Z výše uvedeného vyplývá, že není nutné navrhnout opatření pro eliminaci vlivu na zvláště chráněné druhy. Z těchto důvodů není třeba žádat o udělení výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů.

Oplocení je konstruováno tak, aby bylo pro pozemní malé a středně velké obratlovce průstupné, čímž nedojde k omezení migrační průstupnosti území. Pro velké druhy savců není problém území obejít – oborní plot nikde nedosáhne hranice přechodu různých typů ekosystémů.

Územní překryv předmětného území s dvěma prvky ÚSES regionální úrovně nezpůsobí jejich oslabení či znefunkčnění. Oplocení pouze omezí průstupnost pro velké druhy savců. Ti však mají možnost využít alternativu na jižním okraji předmětného území.

Dle expertního posouzení, které vychází ze současných znalostí biologie velkých savců, zůstává funkce dotčeného biocentra i biokoridoru neomezena. Při jižní hranici zůstává dostatečně široký pruh lesního prostředí, které mohou velké druhy savců využít k migraci bez problémů. Pro malé i střední druhy savců zůstane předmětné území nadále bez jakýchkoli problémů průstupné. Totéž platí i pro migračně významné území v kterém předmětné území leží, a dálkový migrační koridor, jehož osa v nejbližším místě míjí hranici předmětného území ve vzdálenosti cca 400 m.

Bylo shledáno, že žádný z detekovaných zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, ani žádný cenný ekosystém nebude záměrem negativně ovlivněn.

K negativnímu vlivu na biodiverzitu realizací záměru i jeho provozem nedojde. Charakter prostředí zůstane zachován a chov zvěře bude probíhat tak, aby byl zcela eliminován negativní dopad na ekosystémy.

II. SEZNAM POUŽITÉ A SOUVISEJÍCÍ LITERATURY

- ANDĚL P., MINÁRIKOVÁ T., ANDREAS M. (EDS.) 2010: Ochrana průchodnosti krajiny pro savce. Evernia, Liberec, 137 s.
- ANDĚRA M., ČERVENÝ J. 2009: Velcí savci v České republice. Rozšíření, historie a ochrana Sudokopytníci (Artiodactyla). Národní muzeum, Praha, 87 pp.
- ANDĚL P., GORČICOVÁ I. 2007: Návrh koncepce ochrany migračních koridorů velkých savců v rámci územního plánování – způsob výběru a vymezení koridorů. Zpráva pro Ministerstvo životního prostředí ČR, Evernia s. r. o., Liberec.
- ANDĚL P., HLAVÁČ V., LENNER V., 2006: Migrační objekty pro zajištění průchodnosti dálnic pro volně žijící živočichy. – Technické podmínky Ministerstva dopravy ČR, č. 180.
- ANONYMUS 2009: Metodické pokyny a návody. 9. Metodický návod k provádění biologického hodnocení. Věstník MŽP, červenec 2009, částka 7: 3-10.
- BRAUN-BLANQUET J. 1965: Plant sociology, the study of plants communities. Hafner, London, 439.
- BEJČEK V., ŠTASTNÝ K., HUDEC K. 1995: Atlas zimního rozšíření ptáků v České republice 1985. H&H Jinočany.
- BUBENÍK A. 1954: Krmení lovné zvěře. SZN Praha.
- BUBENÍK A. 1954: Ernährung. Verhalten und Umwelt des Schalenwildes. Verlagsgesellschaft, München, p. 143 – 168.
- BUCHAR J., CÍLEK V., ČTVERÁK V., LOŽEK V., KAŠPÁREK L., KUBÍKOVÁ J., OBERMAJER J., SCHMELZOVÁ R., VAŠKŮ Z. 2003: Střední Čechy. Příroda, člověk, krajina. Nakladatelství Dokořán, Praha.
- CULEK M (ED.) 1996. Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.
- CULEK M. ET AL. 2005: Biogeografické členění České republiky II. díl. AOPK ČR, Praha, 59 pp.
- CHYTRÝ M. (ED.) 2007: Vegetace České republiky 1. Travninná a keříčková vegetace. Academia, Praha: 526 s.
- ČERVENÝ J. ET AL. 2010: Myslivost. Ottova encyklopedie. Druhé, upravené vydání. Ottovo nakladatelství, s. r. o. Praha
- DEMEK J., MACKOVČIN P. 2006: Zeměpisný lexikon ČR: Hory a nížiny. AOPK ČR, Brno.
- DEMEK J. (ET AL.) 1965: Geomorfologie českých zemí. ČSAV Praha.
- DOUCEK, J. 2012: Národní Geopark Železné hory - mapování. Závěrečná zpráva, MS Vodní správa Chrudim, spol. s r. o.
- HANOPHY W. 2009: Fencing with Wildlife in Mind. Colorado Parks and Wildlife, Denver, CO, 100 pp.
- HARRINGTON J. L., CONOVER M. R. 2006: Characteristics of ungulate behavior and mortality associated with wire fences. Wildlife Society Bulletin 34(5) 1295–1305.
- HÄRTEL H., LONČÁKOVÁ J., HOŠEK M. (EDS.) 2009: Mapování biotopů. AOPK ČR, Praha
- HAVRÁNEK F., BURIÁNEK V., BALEK J. 2020: Studie proveditelnosti. Obora pro záložní chov bílého jelena - Litošice. Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i. Institut pro ekologie a chovu zvěře, s.r.o. Praha 41 str. Ms.
- HEJNÝ S., SLAVÍK B. 1988: Květena ČSR Vol. 1. – Academia, Praha: p. 418-420.
- HLAVÁČ V., ANDĚL P. 2001: Metodická příručka k zajišťování průchodnosti dálnic komunikací pro volně žijící živočichy. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 51 pp.
- HROMAS J. ET AL. 2000: Myslivost. - Matice lesnická spol. s r. o., Písek
- HUDEC K. 1983 (ED.): Fauna ČSSR. Ptáci – Aves 3/I. Academia, Praha.
- HUDEC K. 1994 (ED.): Fauna ČR a SR. Ptáci – Aves 1. Academia, Praha.
- HUDEC, K., ČERNÝ, W. (EDS.) 1977: Fauna ČSSR. Ptáci - Aves II. Academia, Praha.
- HUDEC, K., ŠTASTNÝ, K. (EDS.) 2005: Fauna ČR. Ptáci – Aves 2/I, 2/II. Academia, Praha.
- CHLUPÁČ I., ŠTORCH P., (EDS.) 1992: Regionálně geologické členění Českého Masívu na území České republiky. ČMG, 37, 4, 257 – 276. Praha.
- CHYTRÝ M. (ED.) 2009: Vegetace České republiky 2. Ruderální, plevelová, skalní a sušá vegetace. Academia, Praha: 520 s.

- CHYTRÝ M. (ED.) 2011:** Vegetace České republiky 3. Vodní a mokřadní vegetace. Academia, Praha: 827 s.
- CHYTRÝ M. (ED.) 2013:** Vegetace České republiky 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha: 551 s.
- CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. (EDS.) 2010:** Katalog biotopů České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha: 445 s.
- KARHU R., ANDERSON S. 2006:** The effect of high-tensile electric fence designs on big-game and livestock movements. *Wildlife Society Bulletin* 34(2)293-299.
- KUBÁT K. (ED.) 2002:** Klíč ke květeně České republiky. Academia, Praha
- MIKÁTOVÁ B., VLAŠÍN M. 2002:** Ochrana obojživelníků. Metodika Českého svazu ochránců přírody. Brno.
- MIKÁTOVÁ B., VLAŠÍN M., ZAVADIL V. 2001:** Atlas rozšíření plazů v České republice. AOPK ČR, Brno, Praha.
- MIKYŠKA R. ET AL. 1968:** Geobotanická mapa ČSSR 1. České zem. Academia, Praha.
- MORAVEC J. 1994:** Atlas rozšíření obojživelníků v České republice. – Praha, Národní muzeum, 133 pp.
- MORAVEC J., BALÁTOVÁ-TULÁČKOVÁ E., BLAŽKOVÁ D., HADAČ E., HEJNÝ S., HUSÁK Š., JENÍK J., KOLBEK J., KRAHULEC F., KROPÁČ Z., NEUHÄUSL R., RYBNÍČEK K., ŘEHOŘEK V., VICHEREK J. 1995:** Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení. ed. 2. Severočeskou přírodou, příloha. Litoměřice: 206 s.
- NĚMEČEK J., SMOLÍKOVÁ L., KUTÍLEK M. 1990:** Pedologie a paleopedologie. Academia, Praha.
- NĚMEČEK J. ET AL. 2001:** Taxonomický klasifikační systém půd České republiky. ČZU, VÚMOP, Praha.
- NĚMEČEK J., TOMÁŠEK M. 1983:** Geografie půd ČSR, Academia, Praha.
- NEUHÄUSLOVÁ Z. ET AL. 1998:** Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Praha, Academia: 341 s.
- PAIGE C. 2012:** A Landowner's Guide to Wildlife Friendly Fences. Second Edition. Private Land Technical Assistance Program, Montana Fish, Wildlife & Parks, Helena, MT. 56 pp.
- PROCHÁZKA F. (ED.) 2001:** Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). *Příroda*, Praha, 18: 1 – 146.
- PRŮŠA E. 2001:** Pěstování lesů na typologických základech. *Lesnická práce*, Kostelec nad Černými lesy: 593 s.
- QUITT E. 1971:** Klimatické oblasti Československa. *Stud. Geogr. Brno* 16: 1 – 73.
- QUITT E. 1975:** Mapa klimatických oblastí ČSR 1:500.000. Geografický ústav ČSAV, Brno
- SKALICKÝ V. 1988:** Regionálně fytogeografické členění. In: Hejný S., Slavík B. eds.: *Květena ČSSR 1*: 103 – 121. Academia Praha.
- ŠIKULA J., ZUBRICKÝ J. 1964:** Veterinární botanika a pícinářství. SZN Praha.
- ŠŤASTNÝ K., BEJČEK V. 2003:** Červený seznam ptáků v České republice. In: PLESNÍK, J., HANZAL, J., BREJŠKOVÁ, L. EDS.: Červený seznam obratlovců České republiky. *Příroda* 22, Praha: 95-110.
- ŠŤASTNÝ K., BEJČEK V., HUDEC K. 1996:** Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice 1985-1989. H & H Praha.
- ŠŤASTNÝ K., BEJČEK V., HUDEC K. 2006:** Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice 2001-2003. Aventinum Praha.
- TOLASZ R. (ED.) 2007:** Atlas podnebí Česka. ČHMÚ Praha.
- VACH M. ET AL. 1997:** Myslivost. Silvestris, Uhliřské Janovice.
- WYOMING GAME AND FISH DEPT. 2004:** Fencing guidelines for wildlife. Revised version. *Habitat Extension Bulletin* No. 53. Wyoming Game and Fish Dept. 12 pp.
- ZABLOUDIL F. 2006:** Úživnost, normované stavy a škody zvěří. *Myslivost*: 27-28.
- ZEMAN L. ET AL. 1995:** Katalog krmiv. VÚVZ Pohořelice. Ms.

WWW informační zdroje:

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky - www.nature.cz

Ministerstvo životního prostředí - www.env.cz

Mapový server <http://geoportal.cenia.cz>

NATURA 2000 - <http://europa.eu.int/comm/environment/nature/home.htm>

NATURA 2000 oficiální stránky - www.natura2000.cz, www.biomonitoring.cz

III. TERMINOLOGIE A ZKRATKY

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

Biotop - v obecném smyslu stanoviště ovlivněné pozměněnou živou složkou přírody

Biochora - vyšší typologická (opakovatelná) jednotka členění území bioregionu. Má heterogenní ráz a vyznačuje se svébytným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou podmíněny kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu.

BK - buk

ČSOP – Český svaz ochránců přírody

CIC - Mezinárodní rada pro lov a ochranu zvěře

DMK – dálkové migrační koridory

EVL – evropsky významná lokalita

GIS – geografické informační systémy

Habitat - v terminologii soustavy Natura 2000 evropsky významný typ přírodního stanoviště uvedený v příloze I směrnice o stanovištích č. 92/43/EHS

CHKO - chráněná krajinná oblast

KP – krajinné plánování

KÚ – Krajský úřad

k. ú. – katastrální území

KVES - konsolidovaná vrstva ekosystémů

LČR – Lesy České republiky, s. p.

LBK – lokální biokoridor

LHC – lesní hospodářský celek

LHP – lesní hospodářský plán

LV – List vlastnictví

Maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ) – zahrnují v ČR národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky

MVÚ – migračně významná území

MŽP – Ministerstvo životního prostředí ČR

NDOP – národní nálezová databáze ochrany přírody

NRBK – nadnárodní biokoridor

O – ohrožený druh ve smyslu Vyhl. MŽP č. 395/1992 Sb.

OOP – orgán ochrany přírody

PO – ptačí oblast (SPA)

PP – přírodní památka

PR – přírodní rezervace

PS – památný strom

PUPFL – Pozemky určené k plnění funkce lesa

RBC – regionální biocentrum

RBK – regionální biokoridor

SO – silně ohrožený druh ve smyslu Vyhl. MŽP č. 395/1992 Sb.

SVÚ – Státní veterinární ústav

ÚSES – územní systém ekologické stability

TTP – trvalý travní fond

VKP – významný krajinný prvek

ZOPK – zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění

ZPF – zemědělský půdní fond

ZPV – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

ZÚ – zájmové území

IV. PŘÍLOHY

Doklad o autorizaci k provádění biologického hodnocení

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vršovická 65, 100 00 Praha 10

Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.
Klešická 1554
190 16 Praha 9-Újezd nad lesy

Čj.: 76798/ENV/14
5091/610/14

V Praze dne 18.3.2015

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) po provedeném správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), vyhovuje žádosti o prodloužení autorizace udělené rozhodnutím čj.: OEKL/1884/05 ze dne 28.5.2005, prodloužené rozh. čj.: 25375/ENV/10, 1647/610/10 ze dne 23.3.2010, kterou podal dne 3.11.2014 (pod čj.: 76798/ENV/14, 5091/610/14)

Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

narozen dne 27. 9. 1953 v Mostě, bytem: Klešická 1554, 190 16 Praha 9-Újezd nad lesy

prodlužuje autorizaci

k provádění biologického hodnocení podle § 45i ve smyslu § 67 zákona.

Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona prodlužuje na dobu 5 let, a to ode dne 17. 4. 2015, jakožto dne vykonatelnosti tohoto rozhodnutí. Autorizaci je možné opakovaně prodloužit o dalších 5 let na základě nové žádosti, podané alespoň 6 měsíců před skončením platnosti stávající autorizace. Udělená autorizace je nepřenositelná na jinou osobu.

Odůvodnění

prodloužení autorizace stanovené § 45i odst. 3 a 4 zákona a vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách, podle zákona. Vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření bylo doloženo diplomem, vysvědčením o státní závěrečné zkoušce, a o habilitaci bezúhonnost

byla doložena výpisem z rejstříku trestů, vlastní odborná činnost nebyla ve sledovaném období vykonávána.

Vzhledem k tomu, žadatel požádal ve stanovené lhůtě o prodloužení autorizace, že předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou splněny všechny podmínky pro prodloužení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona, rozhodlo Ministerstvo životního prostředí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 00 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Ing. Jiří Klápště

ředitel odboru obecné ochrany přírody a krajiny

Toto rozhodnutí obdrží:

- a) žadatel Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc. - účastník správního řízení
- b) orgán příslušný k evidenci - odbor obecné ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí

Detaily oplocení Obory pro záložní chov bílého jelena - Litošice

Schéma 1: Oplocení obory

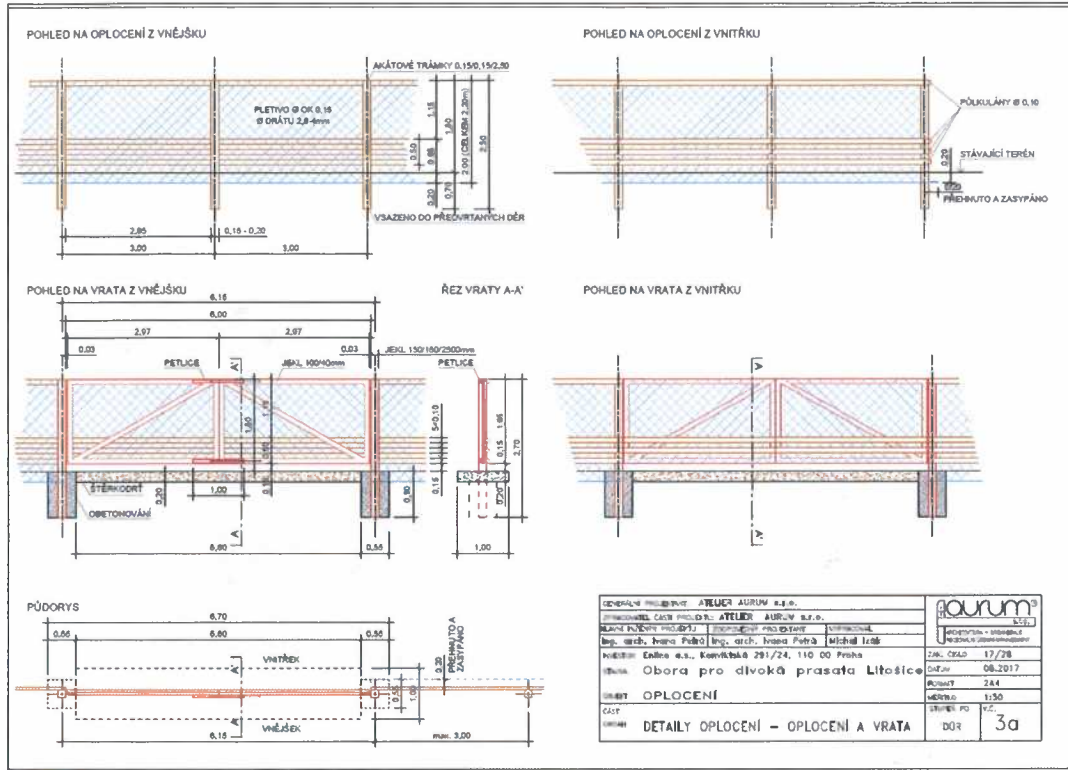

Schéma 2: Záskok

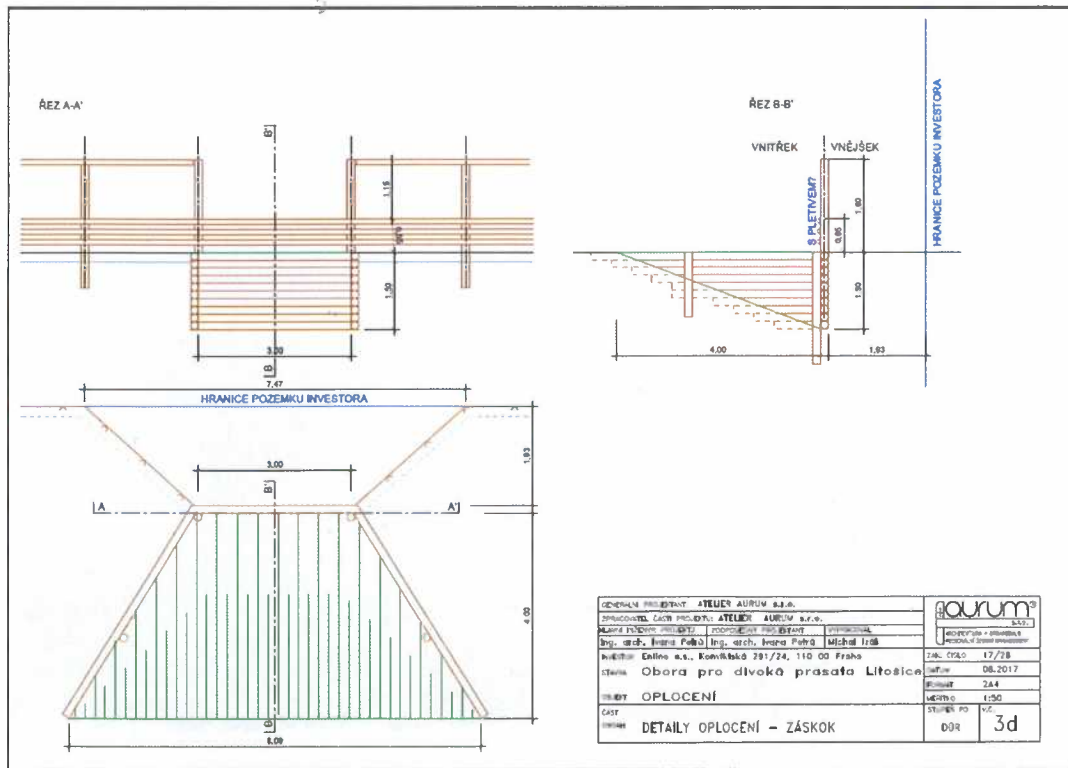

Schéma 3: Propustek

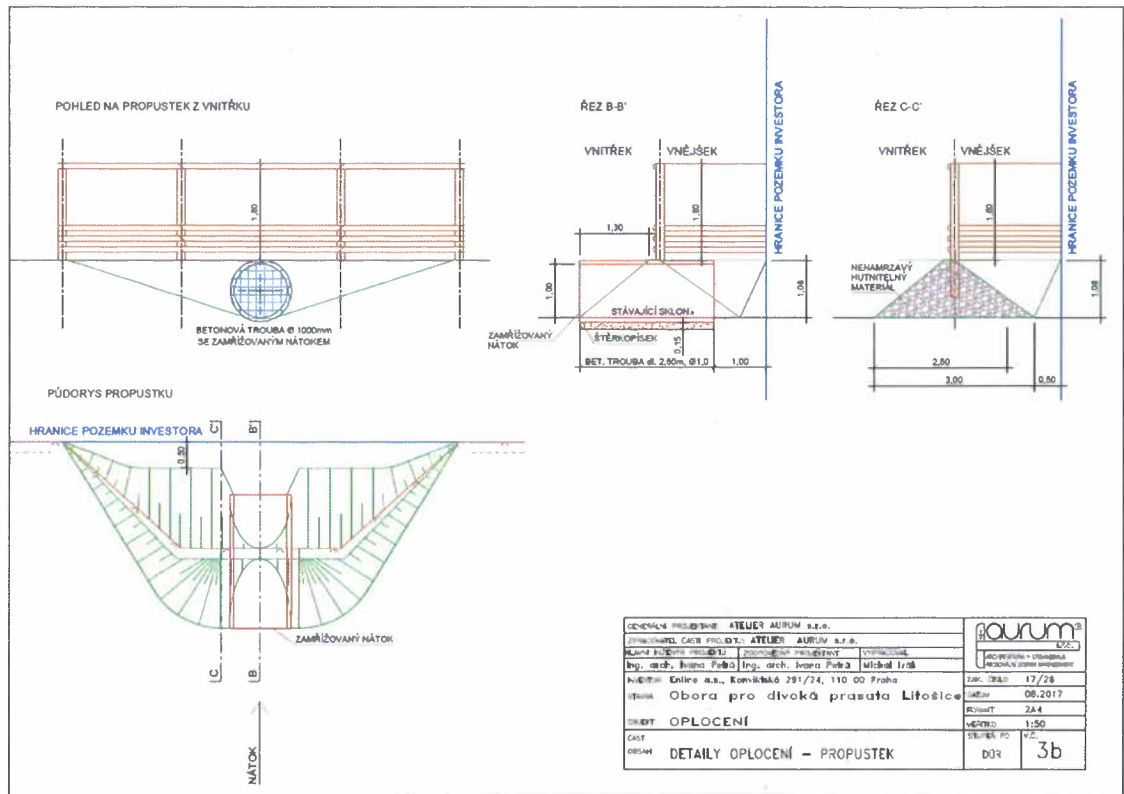

Schéma 4: Kamenný zához

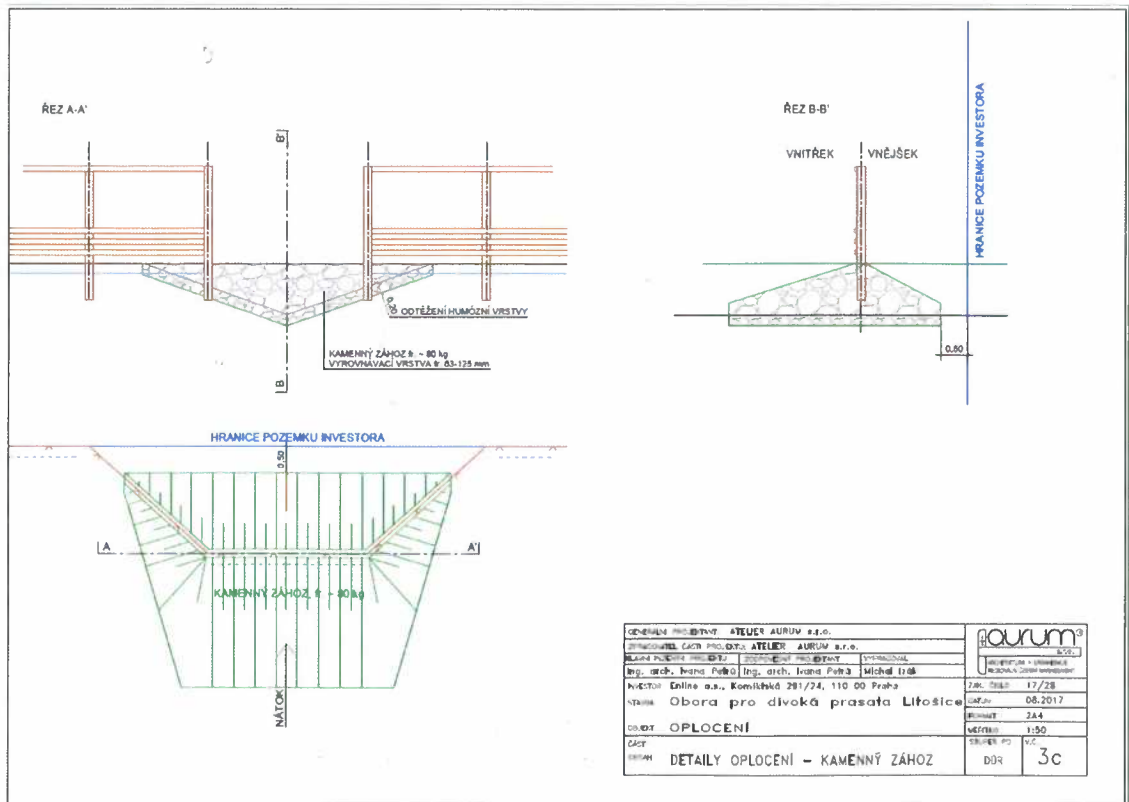

Foto 1: Dočasné nízke elektrické ohradníky nejsou migrační překážkou pro savce. Pohled od Litošic směrem na Semtěš. Všechna foto 8. III. 2020. Autor: V. Bejček

Foto 2: Dočasné nízke elektrické ohradníky nejsou migrační překážkou pro savce. Pohled od Litošic směrem na Semtěš.

Foto 3: Hranice předmětného území na levé straně silnice z Litošic do Svobodné Vsi

Foto 4: Hranice předmětného území na pravé straně silnice z Litošic do Svobodné Vsi

Foto 5: Skládka kůrovcového dřeva v předmětném území u silnice mezi obcemi Litošice a Svobodná Ves

Foto 6: Skládka kůrovcového dřeva v předmětném území nedaleko silnice mezi obcemi Litošice a Svobodná Ves

